

MIRACLES DE LA NATURE II

WONDEREN VAN DE NATUUR

AVONDGEBED v.d. ZWERVER	11	IN DE MANESCHIJN	17
BELLA ESPANJA	24	IK HOU VAN MIJN DORPJE	18
DE BEDELAARS.. OUD-MANNENH.	1	IN DE PRAIRIE	9
DE BEDELAARS VERLIEFD	2	IN HAALTERT	26
DE KWAKZALVER	15	JODELLIED	32
DE OOIEVAARS	29	'KEN MAG NIET.. MOE	31
DOOR 'T SPLEETJE.. GORDIJN	10	LIEVELING	3
DE S'ENFOUTIST	22	OP EEN HOGE BOOM	13
: EEN VRAAG	5	'O, SCHAMEL VROUWTJE	12
EEN VROUWTJE.. DUIZEND	14	PETER HEEFT DE HIK	16
GEEF MAAR GAS	28	VOLKSTYPEN	27
HAALTERT BOYEN AL	25	W'HEBBEN 'T MILJOENTJE	33
HALLO!	7	ZO RIJMT MEN DAT SAAM	4
HANGT AF VAN DE BRIL	6	MET MIJN MANDOLIEN	20
HET KATJE	30	MOEDERTJE, ... ZEGEN	21
HO, HO! MENIER DE PAASTRE	6	W/C	
HOU! JOEPIEE	23		
IK BEN PAPA	19		

(willen mekaar te lijf - wat gebeurt hier?)

Eerw. zuster, hij is eerst begonnen
Omdat hij slecht vertelde van de nonnen

Hij heeft me daarjuist van smeerlap verweten
Hij heeft val twee patatten in mijn aker gesmeten

Hij is beginnen te huilen en te zingen
Omdat hij niet zou kunnen vertellen van lelijke dingen

Hij zit in de kapel altijd te lachen en te klappen
Hij is van zin moeder overste een fars te lappen

Hij gaat van de nonnekes van alles vertellen
Hij zegt dat ge van morgen af uw patatten zelf kunt
schellen

(stem: is 't nu genoeg? werk nu maar voort)

Smerige Judas, dat zult ge gedamme bekopen
Peinst ge misschien da'k voor u zal gaan lopen

(zingen van: we zijn te schoon om te werken) (kloppen)

't Verergert hier potvermille altijd aan.
Als g'uwe mond opendoet, begint dat hamerken te slaan.

Ne mens mag geen lieken meer zingen.
Als 't over de liefde gaat zouden z'uwe nek omwringen.

Ge zoudt anders nikske moeten doen dan werken en zwijgen.
Ne mens zou er de seskes van krijgen.

Dat begint me stillekes te verdrieten
Ik zou me met dat mes... door de kop kunnen schieten.

(achter de schermen: kloppen)

Achtereen mag onze mond nimmer open gaan.
't Is om van uwe center te draaien.

Juist om te fluiten durven ze reklameren
Verdomme ik en laat me niet meer koejoneren

(stappen rond - zingen - slaan op emmer)
kloppen - springen op hun plaats - wachten

'k Peins dat ze weg zijn, durft g'het nog eens riskeren
'k En zal me voor zo een beetje niet generen

(werpen aardappelen in andermans emmer - zingen - kloppen)

Zou dat ne mens niet razend maken
't Is om van in 't zothuis te geraken

(achter de schermen: is 't daar nu wel?)

Ge begint van dat hamerken zeker schrik te krijgen
Als er een benauwd is, kijk dan naar uw eigen

~~Ge~~ Ge zit daar of dat ge van ne vuurberg zijt overreden
Da's omdat (likt) ik in mijne vinger heb gesneden

Dat ge gene schrik hadt, dat zou toch niet gebeuren
Smerige opmaker, ge begint me te tempteren

Ik ben zo smerig niet als gij
Ge zit vol smeerlapperij

Ik durf toch op de meiskes geen oogske-s trekken
Als g'er een ziet begint ge uw lippen af te lekken

Wie gaat er gedurig vragen en schooien
Wie zit er vol luizen en vlooien

BEDELAARS VERLIEFD

DE BEDELAARS VERLIEFD

2

F.M

Liefste Treesken, doe uw vensterken open
Ik ben voor u door 'n doornhaag gekroppen
Aub. laat u eens zien, mijn liefste Treesken
Ik zou u door de zee dragen voor een simpel beesken

Door de muren zie ik uw blozende kaken
Schreeuw zo niet of ge zult hare pere wakker maken

Als ge mij niet wilt, zal ik me versmoren
Juist gepast, dan zal hij ons nimmer storen

Alben ik niet rijk, ik heb altijd mijn best gedaan
Pas op, hij heeft het op uw centen gelaan

's Nachts peins ik hoe ik u zal kunnen beschermen
En terwijl ligt hij met 't portret van BB in zijn armen

Al wat uit zijn mond komt is vuile praat
Hij zingt standvastig van: meiskes kussen is geen kwaad

Hij heeft al in de gevangenis moeten boeten
Ge zult niet slapen van zijn stinkende voeten

Hij doet niets anders dan mensen bepraten
Hij zit standvastig scheten te laten

Hij heeft een heel jaar achter Koepes Marieken gelopen
Smerige varradsteert, dat zult ge godomme bekopen
Ge zult u niet moeten verzetten; ik zal overal lopen
En als ge wilt zal ik zelf ons kinderen kopen

Op ons kinderen zult ge niet moeten passen
Ik zal zelf de piskloden wassen

Gij hebt precies verkesoren
De uwe zijn precies een koppel telloren

Uw gezicht staat vol zwarte plekken
Gij kunt met uw tong uw kin aflekken

(achter de schermen): Is dat haast gedaan met dat lawijt

Oei, z'is weer eens in hare viezen
Ze peinst zeker dat ze zal mogen kiezen

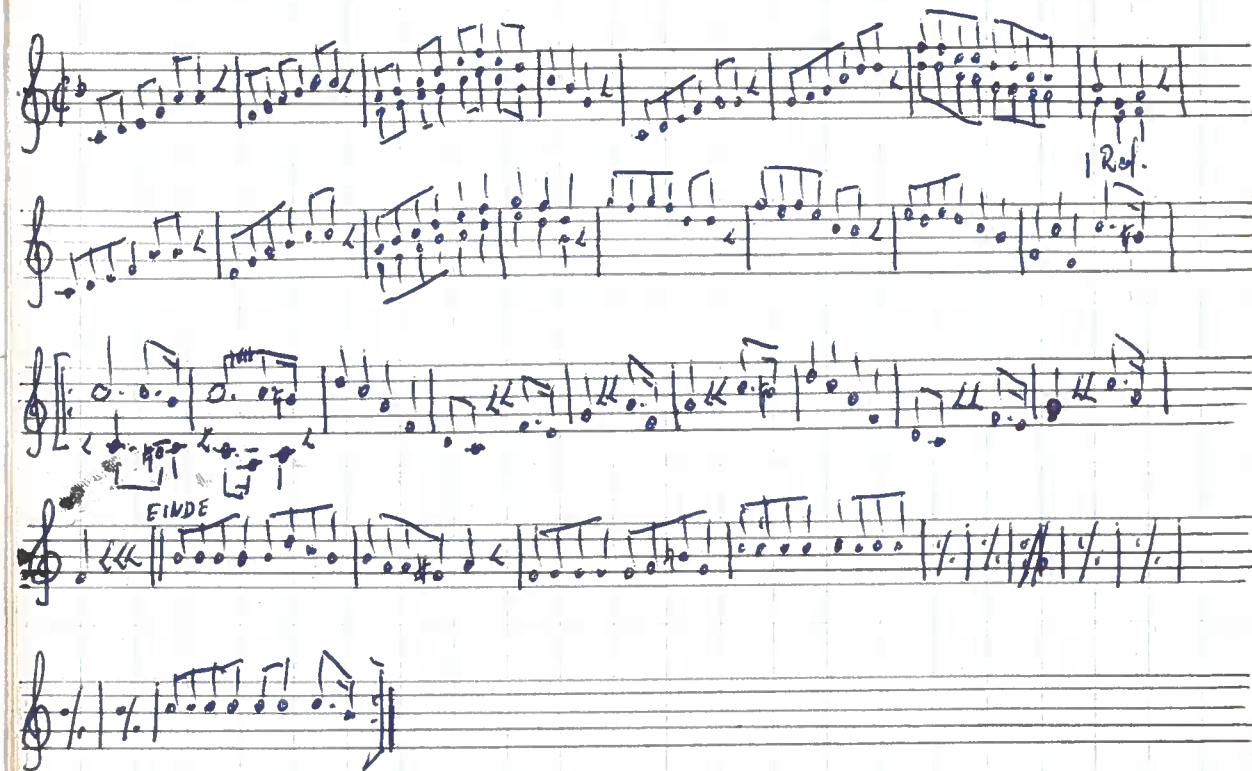
Maar d'er zijn nog ander meiskes te vangen
W'hebben er aan elke vinger zes of zeven hangen

LIEVELING.

LIEVELING

(3)

G

Hoor eens schattig meisje, luister-naar-ons-wijsje,
 Heel ons harte staat voor jou in vlam en vuur.
 't Helpt niet van te zwijgen, om je gunst te krijgen,
 Want dan kwam een ander wel eens op den duur.
 Mogen we wat vragen, zonder te mishagen,
 Hebben wij een kleine kans bij jou?
 D'rom zijn wij gekomen, antwoord zonder schromen,
 Geen van ons kan verder zonder jou.

Refr: Lieveeling (4m)

Lieveeling, wie krijgt je keuze? Neem je mij, zeg het vrij!
 'k Vind je snoetje toch zo reuze; kleine schat, wist je dat?
 Waarom draai-je toch die lieve oogjes van ons heen?
 Vind je dan ons beiden zo ^{sur}aklig en gemeen?
 Lach ons toch eens toe, zeg ba of boe,
 Jaag onze hoop niet op dozloop.
 Wij willen wachten, dag en nachten, samen lijden en verbeiden
 Als we moeten voor jou boeten met de knieën in ons kloeten
 Maar wil asjeblief ons bitter lijden toch entwat verzoe~~ten~~.

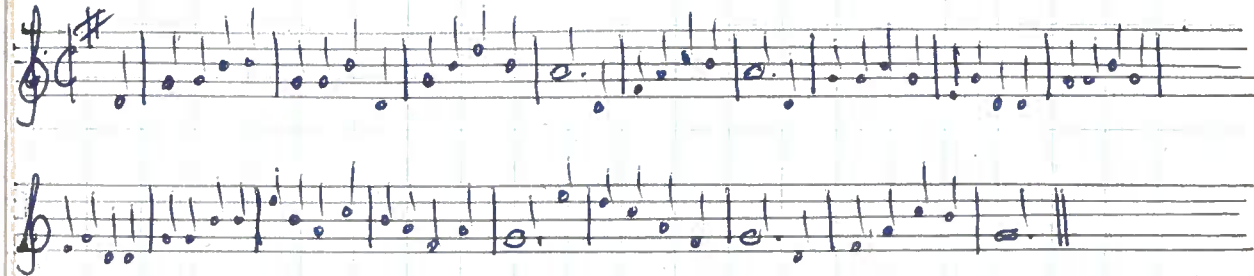
Als je ons zult kennen, ga je wel gewennen,
 Aan twee leuke jongen~~s~~s met een open hart.
 Altijd even vrolijk, opgewekt en olijk,
 Nooit zijn wij toegankelijk voor verdriet en smart.
 Wij zijn voor een dansje, soms ook voor een zwansje,
 Trekken daarom 's zondags op café.
 Word je ons maitresje, schattig troppelbesje,
 Mag je met ons beidjes netjes mee,

W'hebben ook wat centen, leven bp ons renten,
 Dus zijn we alvast een flinke trouwpartij.
 'k Koop-j'een oerringpaartje, strikjes voor je haartje,
 En dan krijg je zeker nog wat moois van mij.
 'k Zal zo van je houwen, als we saam gaan trouwen.
 'k Draag je zachtjes door het leven heen.
 Word mijn snoezig bruidje of mijn lieve guitje,
 Mooier paar en is er nergens een.

Biscouplat

Roep je ons hier weder, meisje lief en teder,
 't Is voor ons een teken dat je keuze viel.
 Zeg ons zonder blozen, wie heb je gekozen.
 Neem toch gauw die twijfel uit ons bange ziel.
 Ben ij d' uitverkoren, ben je mij beschoren

ZO RIJMT MEN DAT TEZAAM

Churchill, Hitler en Mussolini
Churchill rookt alleen sigaren
Mussolini groeide door zijn haren
En Hitler wou naar Engeland varen

Een klas, België en een toneelzaal
Een klas zit vol met babbelaars
Ons landje loopt vol bedelaars
Een toneelzaal zit vol onnozelaars

Bier, boter en mijn voeten
De boter kunt ge moeilijk missen
Van bier moet ge standvastig pissen
En ge kunt allemaal mijn voeten kussen

ZO RIJMT MEN DAT TEZAAM

(4)

G

Een postzegel, frikadellenvlees en kindersuiker
Hoe rijmt men dat tezaam?
Een postzegel moet gelakt zijn
Frikadellenvlees moet gehakt zijn
En kindersuiker moet gehakt zijn
Zo rijmt men dat tezaam

Een vliegplein, een stoof en rantsoenvlees
Op een vliegplein kan men la nden
Aan een stoof kunt g'u verbranden
En op rantsoenvlees breekt g'uw tanden

Een boer, een boreling en een dood konijn
Een dood konijn steekt men in de put
Een boreling kan niet zonder tut
En een boer draagt zijn centen naar minister Gutt

Een duce, een tenno en een führer
Een duce zegt: ik ben Italiaan
Een tenno zegt: ik ben japaan
En een führer zegt: 't is met mij gedaan

De Tommy's, snuiftabak en 't gemeentehuis
De Tommy's moet men flink toejuichen wuiven
Snuiftabak moet men snuiven
En aan 't gemeentehuis moet men rootje schuiven

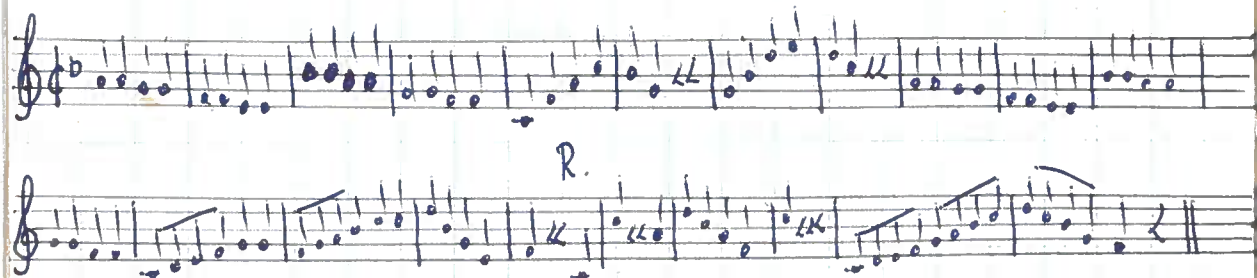
Een geit, een cactus en een vrouw
Een geit die bindt men aan een koord
Een cactus is een plantensoort
En een vrouw heeft altijd 't laatste woord

De waarheid, een postwagen en een onderbroek
De waarheid hangt soms aan de schijn
De postwagen hangt men aan de trein
En de onderbroeken hangt men aan de Siegfriedlijn

Een konijn, een stoofpot en een suikertant
Een konijntje krijgt men moeilijk groot
Een stoofpot krijgt men moeilijk rood
En een suikertante krijgt ge moeilijk dood

Een koe, een kindje en een Engelsman
Een koe eet gaarne hooi en stro~~o~~
Een kindje doet zo graag dodo
En een Engelsman doet standvastig zo

EEN VRAA...

EEN VRAA... DAT IS

(5)

/kalle.F

't Huwlijk is een muizevalle, die wil trouw'n is een zotte
'k Heb het ondervonden, 'k lig tien jaar gebonden,
Op die valle ligt een korstje, vlees of spek of een ander
Durft ge 't u riskeren van dat te toucheren, /restje.
't Is met u gedaan.

Refr: Een vraa dat is een stukje spek /nek.

Als g'er durft in bijten krijgt g'een ijzer in uw

'k Was pertank nen toffe jongen, 'k hield van dans en bolke- /sprongen.

'k Dierf een pintje drinken en 'k liet 't vrouwvolk stinken.
Want ik zag in mijn geburen, 't spatste bloed tot op de muren
'k Peinsde in mijn eigen: laat z'hem daar maar krijgen
't Is zijn eigen fout.

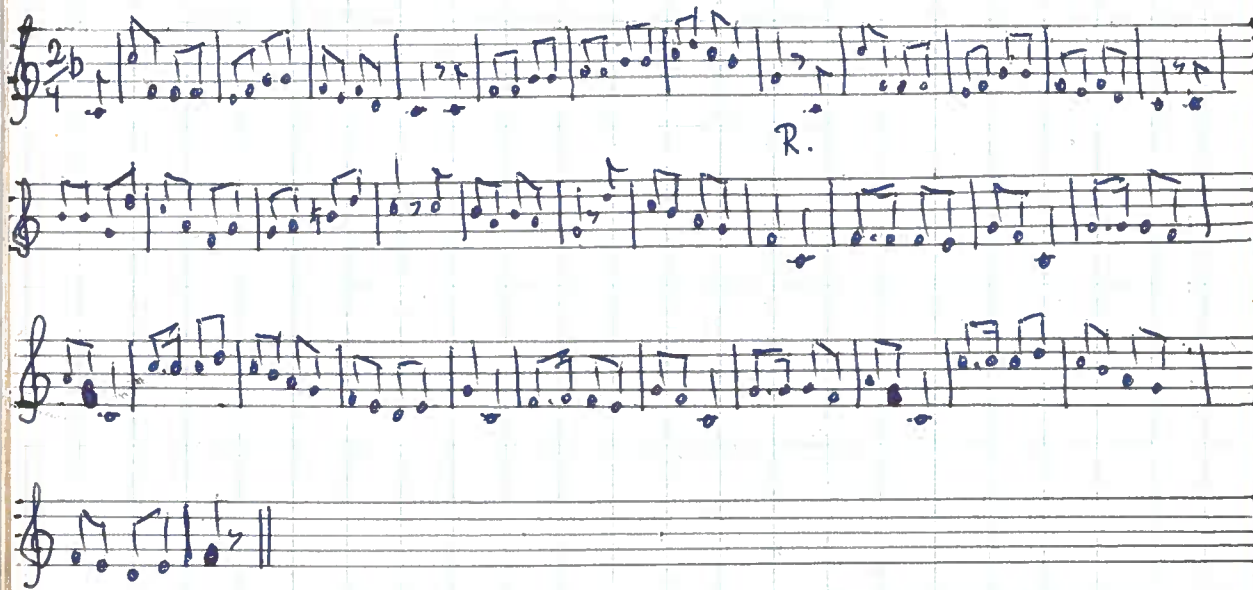
Op ne keer in een straatje, zag ik zo een ferm scheutje.
Met haar te bekijken, ging ik haast bezwijken.
Maar de pastoor zag me staan, vurig lijk een jogen haan.
Laat u niet verleiden, of g'hebt z'aan uw been,
Want bepeinst dat goed: /manieren.

Maar 't en kon niet blijven duren, ik had veel te schoon
'k Had zo'n groot verlangen en ik liet me vangen.
Ze sprak seffens van te kopen, naar 't gemeentehuis te lopen.
'k Wou me nog verweren, maar ze zag me geren,
En ik liep erin.

In mijn nek ligt nu dat ijzer, sedert ben ik al veel wijzer.
'k Doe de valle kraken, maar daaruit geraken. {kleren
Ik mag me niet draaien of keren of mijn vrouw trapt op mijn
Durf ik het riskeren van me te bougeren,
't Komt me duur te staan.

't Is nu alle dagen werken, eten krijg ik als ons verken.
Maar ik mag niet klagen, 'k moest het maar niet wagen.
Jongens, die nog willen ^{vragen} ~~trouwen~~, moeten nu verwittigd zijn.
't Valleke staat open, daarvan weggekropen,
Want ik zeg voor 't lest:

HO HO, MENIER DE PAASTRE

HO HO, MENIER DE PAASTRE

6

Een kwezel zag eens in de dreef een vriend paartje gaan, G
Gearmd en stralend van geluk zoals het vrijers past.
Ze bleef plots diep geraakt als aan de grond genageld staan.
De jongen had zijn meid gekust en 't had haar zo verrast.
Ze vloog ter pastorië, met heel haar boekje bij.

Refr: Ho ho, menier de paastre! (3m)

Wat hè 'k ik daar naa gezien!

Ho ho, 'k En durft niet zeggen. (bis)

Ho ho van Jan Verheggen en Julie van Jozefien.

Tenslotte werd ze toch wat kalm, vertelde heel 't geval,
Terwijl ze diep beschaamd en zedig d'ogen nedersloeg.
De pastoor lachtt' en zei: mijn kind dat is geen zondeval.
Want hij die zo een kus veracht, die is niet wijs genoeg.
De kwezel keek verdwaasd en hikkelde verbaasd!

Ho ho, menier de paastre. (bis)

Hoho, mor da'n eszuu van aa toch zeker nie gemeend.

Hoho, wa durfde zeggen. (bis)

Hoho, ge makt me kawl en 'k ston van ergernis verstiend.

Maar kort daarop, wie had 't gedacht, kreeg ze dezelfde kans.

Ben'ouwe jonkman keek haar reeds een tijd zo vriendlijk aan.

En sprak haar op een zekre dag en vroeg haar zonder zwans:

Of zij met hem, het volgend jaar, in 't huwelijk wou gaan?

Ons kwezelke verschoot, dat ogenblik was groot.

Ho ho, menier Verhousen. (bis) *Ho ho, wa durfde vragen!*

Ho ho zcn da nou dingen veur azuu nen averdom.

Ho ho menier Verhousen, ho ho, wa durfde vrouwen.

H o ho, kom mergenouvend, as ge wilt, es wederom.

De wereld werd een paradijs, de kwezel schoot in vlam.

Ze minde zeer haar vrijer en haar vrijer deed aldus.

En toen ze op een zekre dag ter pastorië kwam,

Vroeg de pastoor: hewel, mijn kind, hoe smaakte d'eerste kus?

De kwezel kreeg een schok en frutste aan haar rok.

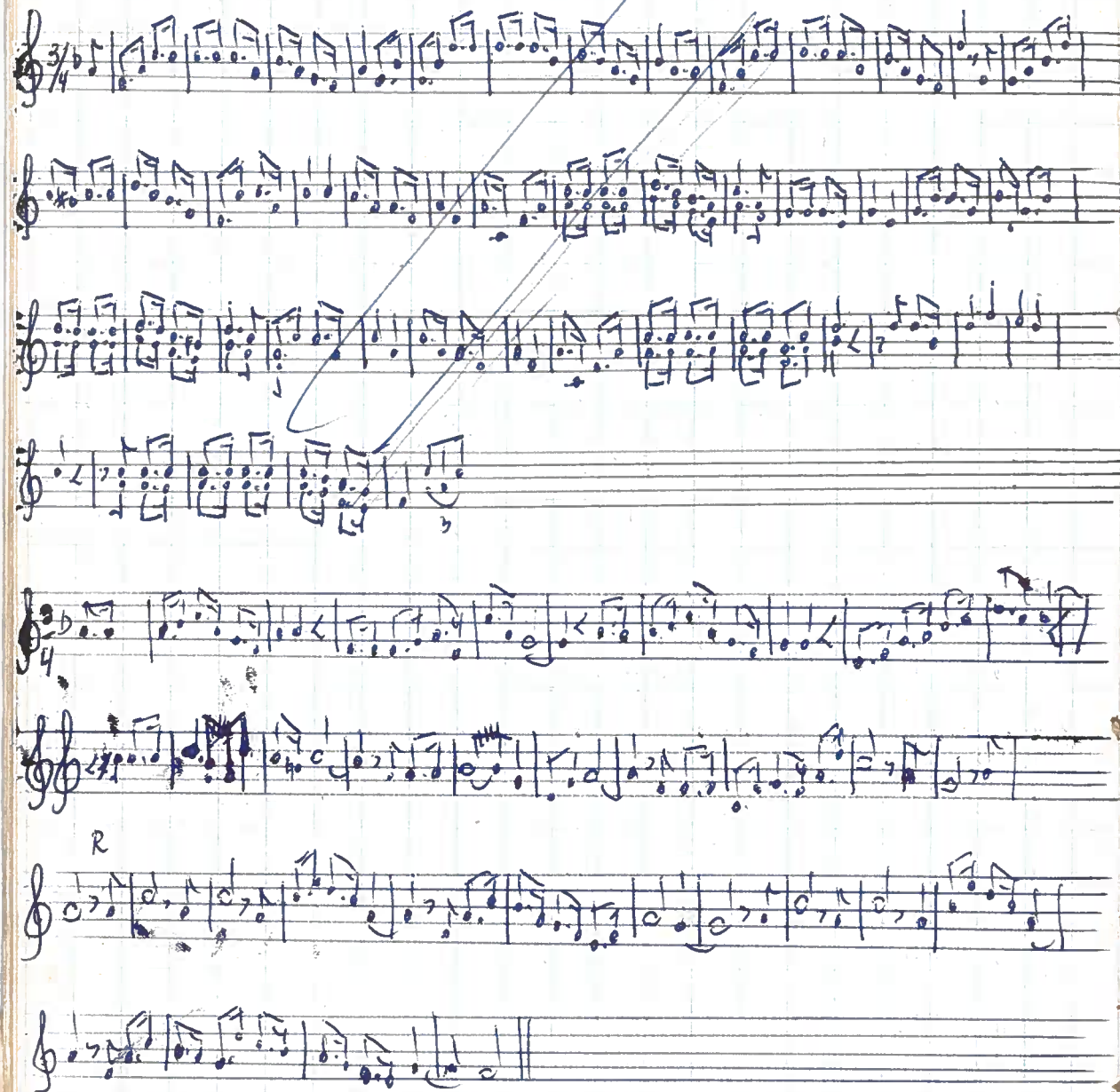
Ho ho, menier de paastre. (3m)

Es me da naa ook een vroag.

Ho ho menier de paastre (3m)

Ik wist dat langer as vandoag.

HALLO!

HALLO

7

C

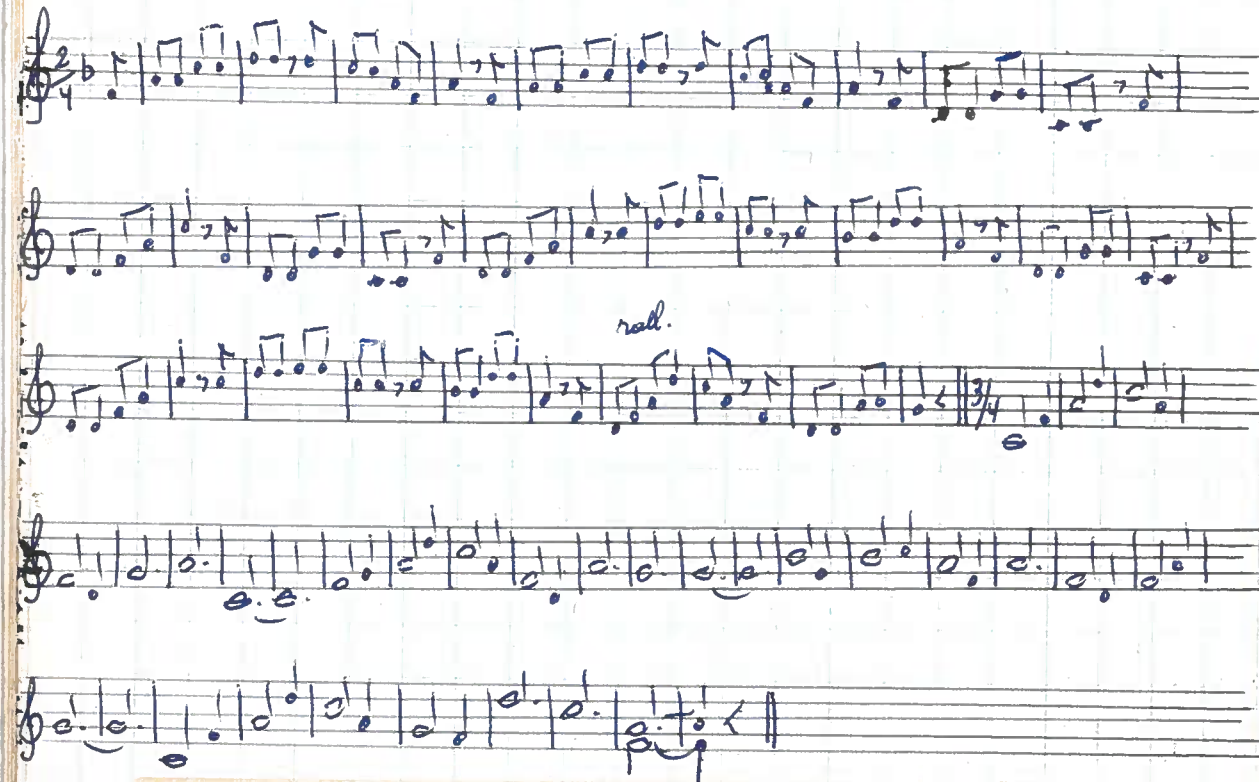
Moeder, 't is uw jongen hier in Congo,
Hoor jey mij, kan je mij goed verstaan?
En hoe gaat het jou, mijn liefste oudje?
Nog zo flink als 'k toen ben heengegaan?
Ik ben zo blij dat 'k weer je lieve stem eens hoor.
En 'k zie voor mij je zacht gelaat.
'k Ben toch nieuwsgierig na zo'n lange tijd,
Hoe 't jou steeds gaat.

Refr: Hallo, hallo, ja moeder, hier ben ik!
Dra kom ik weer naar huis voor enkele weken.
Hallo, hallo, 'k droom van ~~het~~ ogenblik,
Dat ik in 't ouderhuis weer oog voor oog
met jou kan spreken.

Is er waardig nieuws daar in de lande?
Is mijn ouwe peter steeds te been?
En hoe was 't op 't trouwfeest van Yolande?
Ga je ook naar dat van Karel heen?
En spreekt de oude meid nog steeds zo vaak van mij?
Zo, en ze stottert evenzeer?
O ja en doe er vast de groeten bij aan Jan en Peer.
O ja, ik ben hier nog steeds tevreden,
'k Heb een prachtig huis, een bungalow.
Och dat alles is al lang geleden,
Maar ik denk zoveel, zoveel aan jou.
Ik heb een auto en een knecht voor mij alleen.
En ook mijn werk vind ik nu fijn.
't Is waar, maar 'k wens toch vaak met hart en ziel,
Bij jou te zijn.

Moeder, wil je soms wat luider spreken,
Ja, want 'k kan je heus niet goed verstaan.
Was je hart niet goed de laatste weken?
Waarom ben je dan zo aangedaan?
Wees nou maar kalm en vraag Marleen je bij te staan.
Ik za.... (sprekend) Hallo, hallo, moeder... Ben jij
het, Marleen? Wat? Een hartecrisis? Erg? Een beroerte?
Gauw, haal een dokter! Schreeuw door 't venster! Wat
wil ze? Spreken? Gaat.. ze.. sterven?
(zang) Hallo, hallo, ja moeder hier ben ik

HANGT AF VAN DE BRIL

HANGT AF VAN DE BRIL

8

G

Op alles in het leven heeft elk zijn eigen kijk.
 Ieder denkt verschillend, maar ieder heeft gelijk.
 D' een noemt de boer een stumper, wij'd' ander hem benijdt.
 Ge noemt meneer een titel, ik noem dat een verwijt.
 Een winkelier vindt de Sarma een maatschappelijk schandaal,
 Ik zeg: leve de Sarma, omdat 'k er minst betaal.
 De C.V.P. regering die is voor ons okee,
 Maar hoor de socialisten, hoe spotten die ernee.

Refr: Ieder heeft in 't levensbeeld zijn eigen kijk.
 Alles op de wereld is betrekkelijk.
 Voor wat past in eigen kraam, maakt men meest reklaam.
 Eigenliefde en waarheid gaan hier zelden saam.

Ik loof de kindertoeslag als hoofd van 'n groot gezin.
 Maar die geen kinderen willen, vinden er graten in.
 Zo is de dop een zegen voor 't werkvolk meer bepaald.
 Maar hij wordt vaak misprezen door wie er voor betaaldt.
 Naar 't oordeel van de zwarten was Hitler een genie.
 De witten zegden smalend: Adolf? Awel, merci.
 De pastoor zegt: mijn kinderen, het geld is aards, slijk.
 We laten hem maar zeggen en hebben ook gelijk.

Wij Vlamingen, wij vinden het Vlaams de mooiste taal.
 Maar zo, zelfs hier in Haaltert, doen ze niet allemaal.
 Voor 't grootste part der Belgen was Leopold de man.
 De minderheid, de linksen, die hielden er niet van.
 De echte duivenmelker vindt 't duivenspel een schat.
 Maar 's zondags zucht de vrouw dan: vanavond weeral zat.
 Gij vindt de boegie-woegi misschien een edele dans.
 Ik zeg: dat is het toppunt, 't zijn allemaal wildemans.

De kwezel zegt: de liefde, oorkussen van satan.
 De vrijers zeggen; kwezel, wat wete jij daarvan?
 De vrouwen vinden altijd de laatste mode fijn.
 De mannen vragen zuchtend: zou 't nu de laatste zijn?
 Zo heeft ieder zijn oordeel, zijn mening en gedacht,
 Verschillend volgens standen of soms vogens geslacht.
 Slechts over twee gevaren zijn wij het roerend eens,
 De fiscus en de schoonmoe, die hebben het gemeens.

IN DE PRAIRIE

IN DE PRAIRIE

9

A

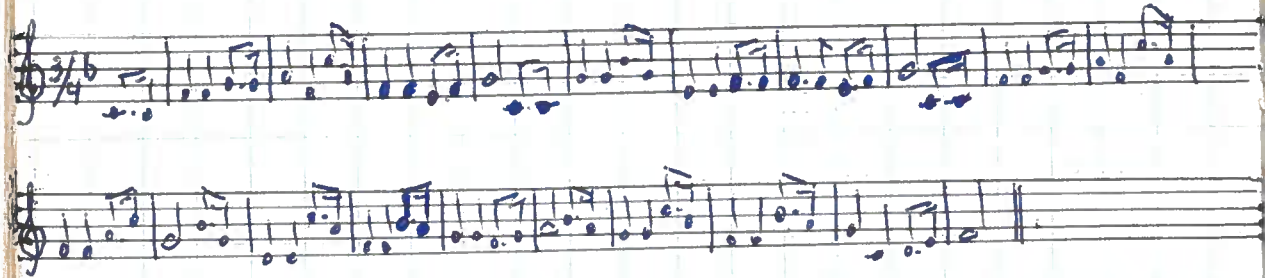
Hoog spant de hemel daarboven de wijde prairie van Mexico
 Paarden, die draven langs golvende beemden al in allegretto.
 Heet maakt de zonnegloed, het cow-boybloed.

Refr: In de prairie (3m) van Mexico.
 Houdt de wilde ~~onverzate~~ pracht,
 't Zoekend harte in haar macht,
 In de prairie (3m) van Mexico. (lin)

Nog voor de dag als een blijde belofte daar aan de eider
 Klinkt ~~lij~~ een lach op d' ontwakende ranch reeds het klare
 De hoeven trapplen blij, ginds roept de wei.

Onder de stralen der blakende zon gaat de tocht naar 't
 Dicht bij de talrijke kudde, daar leeft de cow-boy in
 Steeds nauwer sluit de band met 't moie land.

DOOR 'T SPEETJE VAN 'T GORDIJN

DOOR HET SPLEETJE VAN 'T GORDIJN

(10)

C ?

Toen ik vroeg aan mijne moeder: liefde, wat beduidt dat woord
Werd ze kwaad en zei ze bitsig, sa^{sa} ga met werken voort.
Hiermee was ik niet tevreden en ik zocht zo lang en fijn,
Tot ik ben teweet gekomen door het spleetje van 't gordijn.

Zekre avond op mijn kamer, 'k zit zo knusjes bij het raam.
En terwijl ik zoetjes nijmer, 'k hoor meteen een mannennaam,
Zo gewekt uit mijne dromen, wil ik zien wie daar mocht zijn.
En nieuwsgierig ga ik kijken ...

Leentje was het van hierneven, die plots riep met veel jolijt.
Bij het zien van 'n lieve jongen, die ze sedert lange vrijt.
Menig zoentje werd gegeven, 't was zo druk inde maneschijn.
Dat ze mij niet eens ontwaarden ...

In de feestzaal op een avond, 'k stel me op achter 't gordijn
't Schouwspel van die vrijersstondę was voor mij een echt
festijn.

'k Zag er Fonske zijn Marleentje kusjes geven, o zo fijn.
Dat ik snakte ook naar eentje door het spleetje ... /zijn

Handjes strelen, wangjes zoenen, och hoe heerlijk moet dat
'k Wou dat spelletje ook beginnen en ik zocht een meisje
klein.

'k Vond een snoesje naar mijn zinnen, schattig kindje, o zo
rein.
ja, 'k begon het reeds te minnen ...

Sedert moet ik niet meer vragen: liefde wat beduidt dat woord?
'k Zing het nu op alle tonen met mijn vrouwtje in akkoord.
En in al ons doen en laten zullen w'op ons hoede zijn.
Kindren konden wel eens kijken

AVONDGEBED VAN DE ZWERVER

AVONDGEBED VAN DE ZWERVER ^(M) God-mij-Heer-de-nacht

O God mijn Heer, de nacht daalt op mijn wegen.
Ook deze dag was een vol bitterheid.
Al blijf ik steeds verstoken van uw zegen,
Toch kniel ik neer voor uw majesteit.
'k Heb vrouw, noch kroost waarnaar ik kan verlangen,
Geen warme haard voor barre wintertijd.
Ik leef alleen om elke dag t' ontvangen
Het armenbrood, gereikt uit medelij.

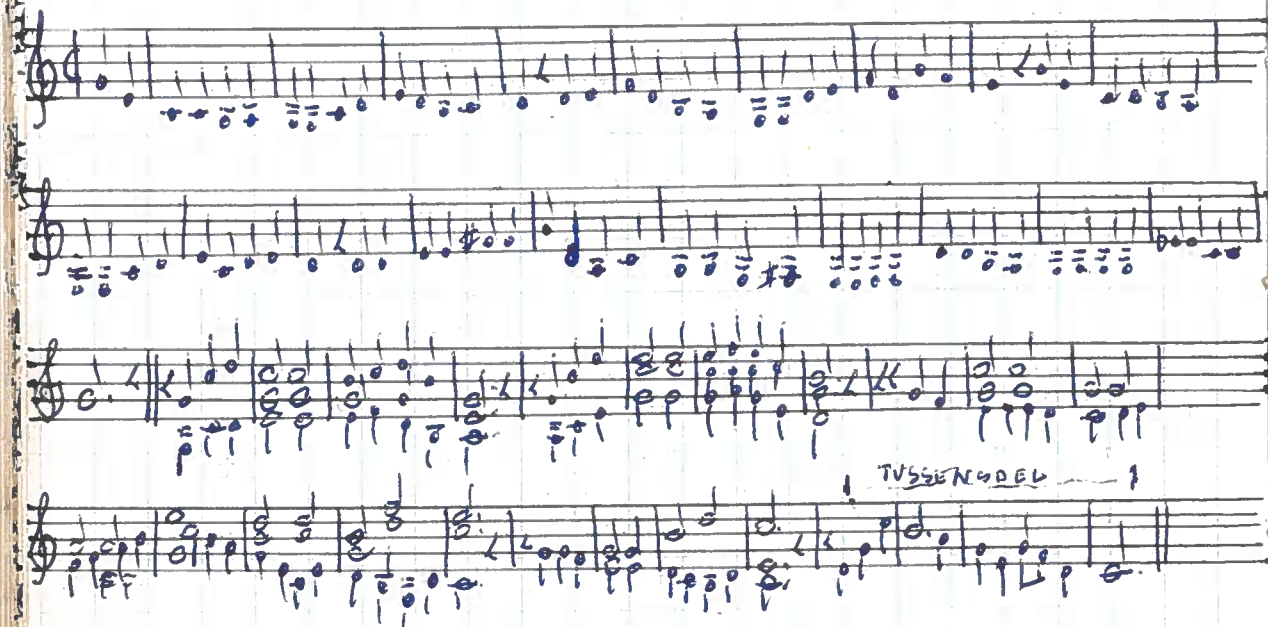
Refr: Maar ^{ik weet mijn naam ook in uw land geschreeven} ~~licht~~ bij U voel ik me veilig-leven
Gij ~~geeft~~ mij moed en nieuwe levenskracht,
Vergeef me wat ik heden heb misdreven,
En schenk mij, Heer, uw zegen voor de nacht.

Ik zwerv bij dag door onbekende streken,
~~Ik fluit met~~ ^{de zon} ~~streekt~~ ^{die} warmt mijn rustloos hart,
Mijn dorst les ik aan 't water van de beken.
En 'k neem met dank, van wat gij geeft, mijn part.
En komt de nacht, ik rust onder uw zorgen,
In 't kerkportaal of in een oude schuur,
Daar droom ik weer de nieuwe dag van morgen,
De laatste van mijn zwerversavontuur.

De mensen, ach, ze schuwen mij en jagen
Met hoongelach de hond mij achterna.
Het doet me pijn, als kindren mij belagen,
'k Ben overal verstoten waar ik ga.
Toch ben ik niet wat men van mij durft denken.
Gij weet, o Heer, wie 'k ben en hoe ik leef.
Al weigert men me zelfs een groot te schenken.
Ik voel geen wrok, ik lijd en ik vergeef.

Koor. { Maar ik weet bij U mijn naam geschreeven
En ~~geeft~~ mij levenskracht.
Vergeef me wat ik heb misdreven
En schenk mi uw zegen voor de nacht

O SCHAMEL VROUWTJE

Bommen stortten op ons huisje,
o die akelige nacht!
Ons geluk van vele jaren
Onder puin en bloed versmacht,
Bid God voor mij daar binnen, heer.
Dat ik zijn zegen nooit ontbeer.

Bindrefr:

O schamel vrouwtje aan de kerkepoort.
Ik heb je tragisch levenslot gehoord.
Thans begrijp ik al je leed,
Groter dan het iemand weet.
En de wanhoop in je stil verwijtend woord.
O schamel vrouwtje aan de kerkepoort.

O SCHAMEL VROUWTJE

12

Bedelvrouwtje aan de kerkdeur,
Donkre vlek in koude nacht,
't Schijnt me elke zondagmorgen,
Dat je daar sinds gistren wacht.
Sinds mijn jeugd weet ik je zitten,
Even oud en even klein.
'k Wou zo graag van jou vernemen,
Wat je levensloop mocht zijn.
Wat is de oorzaak van je leed,
Of is 't God alleen die het weet,

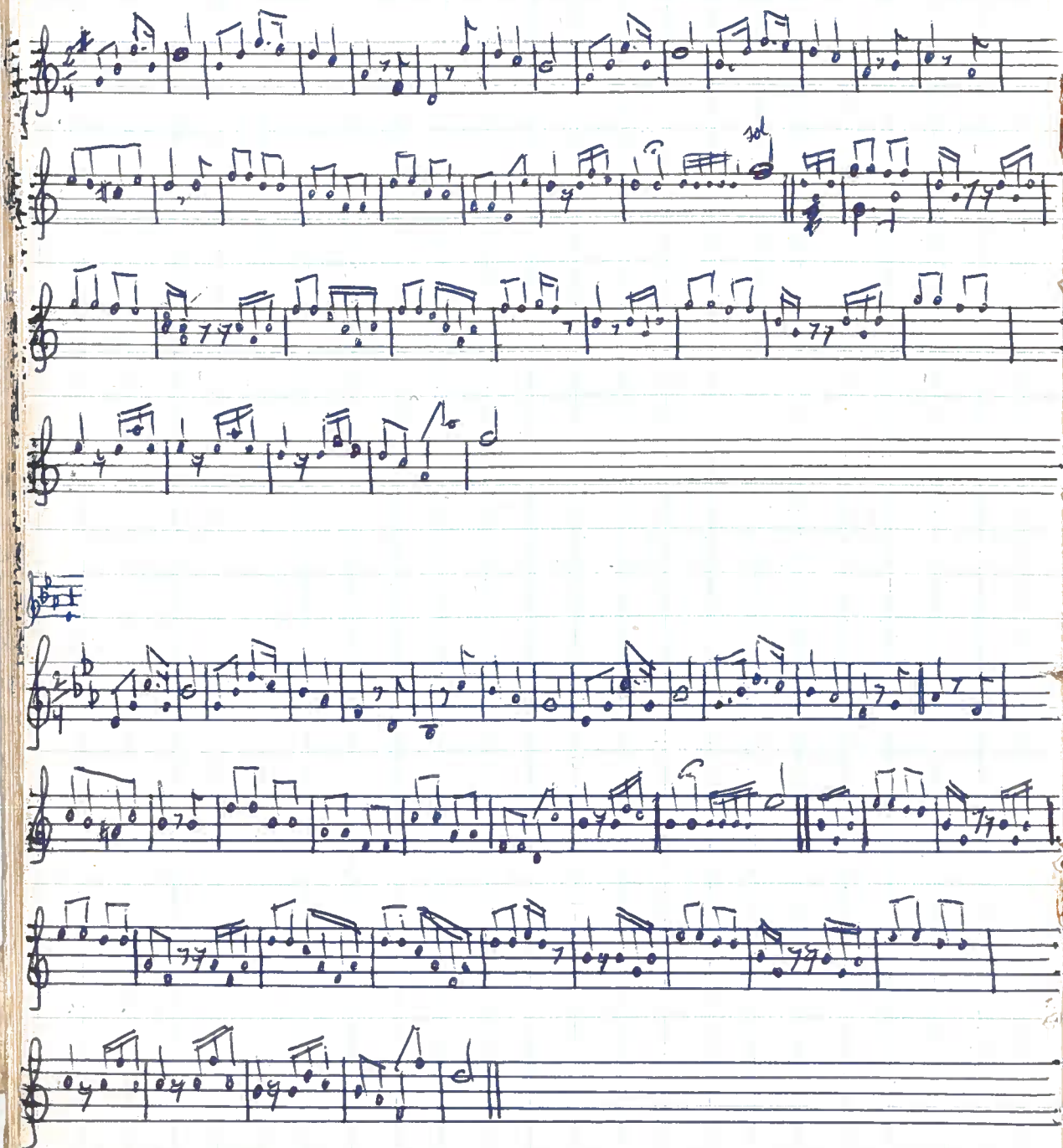
O schamel vrouwtje aan de kerkepoort.
Nog voor de gure dag ten hemel gloort,
Met je handje en je schaal,
Reikend door je dunne staal.
'k Heb nog nooit een enkle keer je stemme g'hoord.
O, schamel vrouwtje aan de kerkepoort.

Als een beeld van grauwe armoe
Zit je elke zondag daar.
Houdt je tinnen bedelschaaltje
Met hetzelfde stil gebaar.
Is het van die enkle kwartjes
Dat j' een week lang leven moet?
En waar zoek je straks de warmte
En wat troost voor je gemoed?
Heb je geen man meer of geen kind,
Word je door niemand meer bemind?

Bedelvrouwtje, och ik smeekje,
Toon me eenmaal je gelaat.
Ik zie immer voor mijn ogen
Je g'heimzinnig zwart gewaad.
Kom, vertel me je verleden
Zeg mij hoe 'k je helpen kan.
Want je martelend stilzwijgen
Houdt me steeds maar in de ban.
Je bent, al kom je hier zo trouw,
Vast geen gewone bedelvrouw.

Ik ben gans alleen op aarde.
'k Heb geen man meer of geen kind.
D' oorlog bracht ze om het leven,
Allebei en ik werd blind.

OP EEN HOGE BOOM

OP EEN HOGE BOOM

13

A

Op een hoge boom zit een kleine vogel,
Heel alleen ten ^{vogel}parenstijd.
Schiets van tak op tak, lijk een bolle kogel,
Fluith zijn deun in stille eenzaamheid.
En uren lang klinkt hoog en fijn
De lokroep van het vogelijn: tjip-tjip.

Op een hoge boom, twee verliefde vogels,
Saam alleen ten parenstijd.
Jagen na elkaar, lijk twee bolle kogels,
Dol en blij in vogelzaligheid.
En over 't wijde beukenbos
Breekt plots een lief gesnater los: tjip-tjip.

Op een hoge boom staat een nest met eitjes,
Broos en klein, ten broedenstijd.
Roerloos op het nest zit het ^{vogel}wijfje
Zacht en licht met warme tederheid.
En in de top met hel gefluit
Zingt 't mannetje zijn vreugde uit: tjip-tjip

OP een hoge boom dartlen vogeljongen,
Fel en blij ten vliegenstijd.
Spelen in het groen, los en ongedwongen,
Met elkaar in vogeldartelheid.
De oudjes zitten saam verheugd
En manen zacht de felle jeugd. *tjip, tjip.*

OP een hoge boom zit een vogelpaartje,
Stil, alleen, ten najaarstijd.
Dromend zit de moer, dromend zit het vaartje,
Aan de tijd van kindervrolijkheid.
En blad na blad valt van de boom
En zacht vergaat een zoete droom: tjip-tjip.

EEN VROUWJE UIT DE DUIZEND

EEN VROUWTJE UIT DE DUIZEND

14

F

'k Heb een engel van een vrouwje,
Mooi en met een slanke lijn.
Maar ze zit op somge dagen
Boordevol, hik, met venijn.
't Kon me dan nog weinig schelen
Was 't daarmee dan maar gedaan,
Maar ze heeft en dat is erger,
Steeds bij zich een bessom staan.

REfr: 'k Heb een vrouwje uit de duizend,
Als die bessom er hiet was.
Maar die bessom, ai, die bessom,
Krijg ik op mijn karakas.
'k Zie een bessom in mijn dromen,
Steeds die bessom van mijn vrouw.
Want een bessom, lijkt die bessom,
Die vergeet je niet zo gauw.

Stel je voor, ik kom daareven
Van de burgerlijke stand.
Want bij ons is deze morgen
't Ooievaartje aangeland.
En lijk 't gaat bij zo'n gebeuren,
'k Keer wat aangedaan naar huis.
Maar naast 't bedde staat de bessom,
Slaat ze mijn gezicht in gruis,
Even later neem ik zoetjes,
't Kleintje uit zijn warme nest.
Maar ik kreeg me daar een massa
Kindersuiker op mijn vest.
En nog rapper als de bliksem,
Sprong mijn vrouw van de matras.
'k Ondervond, maar tot mijn schande,
Dat haar been genezen was.

Ik heb reeds zoveel bessoms
Zonder dat ze 't wist verbrand.
Maar ze koopt er steeds een nieuwe
En dat vind ik embetant.
'k Zal een stofzuiger gaan kopen,
Zo krijg ik hem van de baan.
Maar wat zal van mij worden,
Als ze daarmee ook gaat slaan.

Wanneer ge somtijds tanden hebt die voor hun tijd bederven.
 Neem dan dit poeder en ik wed ge zult er niet van sterven.
 En als uw meningitis door dit flesje niet geneest.
 Laat dan uw kist maar maken want ge zijt er geweest.

'k Heb pillen in specialiteit om babys te doen zwijgen.
 Pastillen om uw schoonmama de seskes te doen krijgen.
 'k Mankeer alleen voor ene kwaal een goed medikament,
 Om vrouwen te doen zwijgen, daarvoor is niets gekend.

Komt nader, dames, heren al, komt nader beste mensen, G
 'k Heb alles wat gij nodig hebt en al wat ge kunt wensen.
 Een poeder hier, een drankje daar, 'k heb iets voor elke
 Ik houd nog van mijn leven, daarom kom ik maar 1/maal/kwaal.

Refr: Poeders en zalfjes, poeders en drankjes,
 Alles goedkoop en een jaar garantie.
 't Leven is schoon en voor enkele frankjes,
 Koopt g'uw gezondheid en mijn sympathie.

Een bakker in Jeruzalem, die 's nachts niet kon slapen.
 Hij lag te woelen in zijn bed en hij deed niets dan gapen.
 Geen dokter weet nog raad met deze droeve slaaploosheid.
 Toen kocht hij van mijn pillen, nu slaapt hij voor altijd.

Te Antwerpen op d'hoge Vest, daar woont een dikke sla^uter.
 Hij leed aan opgestoptheid want hij ging niet meer naar ach-
 Ik gaf hem superpillen, want die ~~was~~ ^{was} haast gek. ter
 Nu is hij rats genezen, hij komt niet meer van 't vertrek.

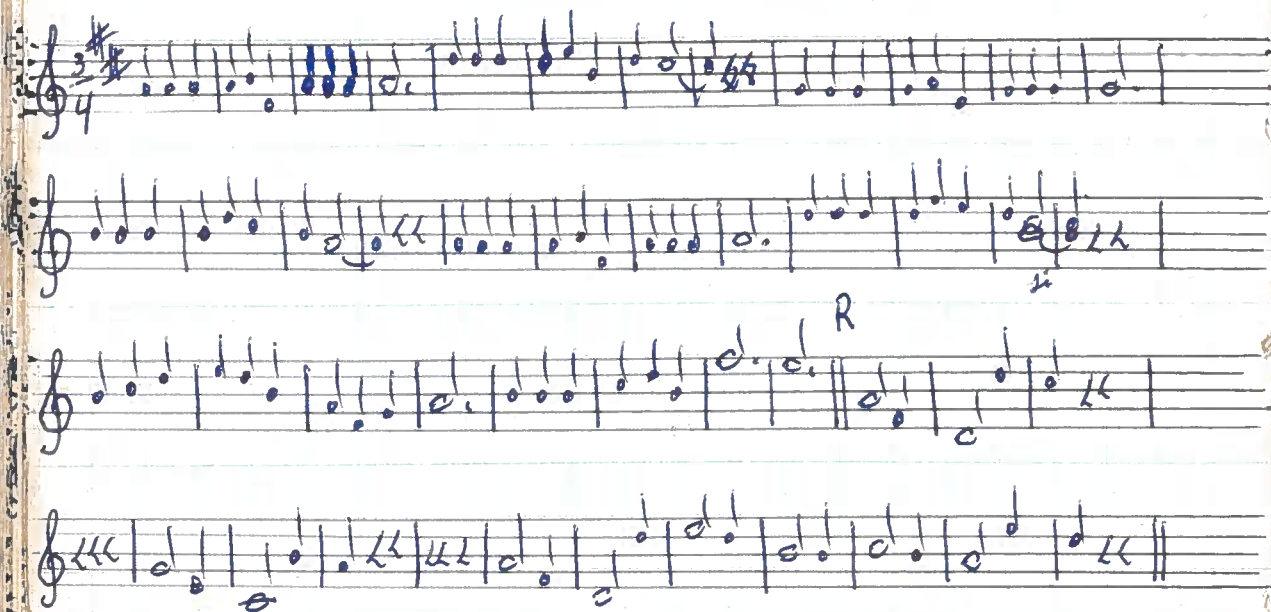
De schoolmeester van Pikkeldgem die kon onmogelijk schrijven
 Hij had zo'n zweren op zijn hand, dat kon toch zo niet blij-
 Hij kocht van mij een doosje zalf, de strafste die 'k ^{bezat} ~~leven~~
 Nu kan hij weerom schrijven, maar nu staan ze op zijn gat.

De hond van Suske Witters zat vergeven van de luizen.
 Hij ging ermee ter beevaart, maar ze wilden niet verhuizen.
 Hij gaf hem van mijn pillen, elke dag een stuk of elf.
 De hond is van zijn luizen af, maar Suske heeft ze zelf.

De vader van mijn laatste knecht verloor stilaan zijn haren.
 Hij wreef zijn kale knikker in met 't beste van mijn waren.
 Maar ja, hij rook eens aan de fles en is 't niet kurieus.
 Zijn haar groeit weer, 't is schoon om zien en 't groeit
zelfs op z'n neus.

In Rusland had een brave man van pijn zijn moed verloren.
 Hij had twee slechte tanden en ik trok ze langs zijn oren.
 Want in het rode paradijs, al gaf men een miljoen,
 Daar durft geen mens van pure schrik zijn mond nog opendoen.

Wanneer ge eksterogen hebt moet ge zo'n flesje kopen.
 Neem elke dag een slok daarvan, dan zult g' pijnloos lopen.
 Of hebt ge sjiatiek misschien in d' allerhoogste graad,
 Dan neemt ge maar van dit en wees gerust het kan geen kwaad.

Ik ben vandaag nieuwjaar wensen geweest,
'k Heb op die dag vele vriendjes.
En in mijn maag ach daar woedt een tempeest,
Al dronk ik maar kleine pintjes.
Weetje, mijn tante die ligt met flubiet.
Ik kreeg van haar drie portootjes.
Net of daarin nou een springertje zit,
Krijg ik van die kleine stootjes.

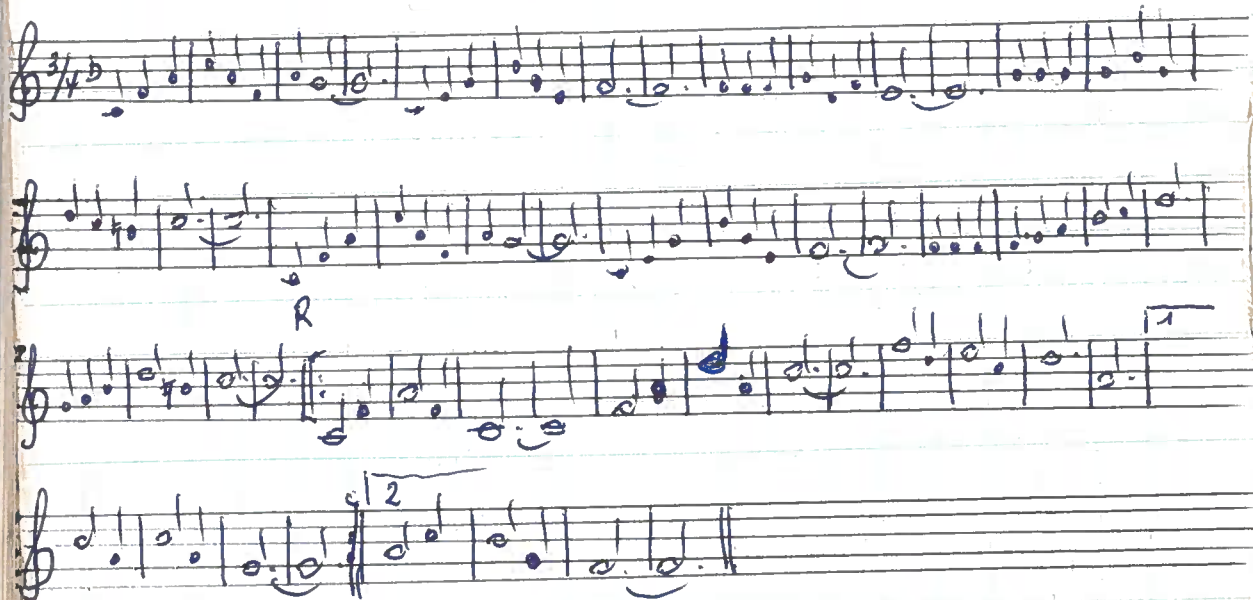
Refr: Peter heeft de hik, Peter heeft de snik,
Zo durft Peter niet naar huis,
Want Peter heeft zo'n schrik.

'k Bracht ook bezoek aan mijn nonkel pastoor.
'k Kreeg daar een heleboel wijntjes.
Maar met de komst van meneer de dokter,
Dronken we ook medicijntjes.
Toen begon weer dat gestoot en gehik,
'k Kon het met drinken niet stelpen.
Nonkel bekeek mij met woedende blik,
Maar 'k kon het heus niet verhelpen.

'k Ben met de bus bij mijn zuster geweest.
'k Dronk er cognac met een koekje.
Op de terugreis begon weer dat beest,
'k Kroop heel beschaamd in een hoekje.
Nou, vroeg een vrouw met onnozel gezicht,
Wel, teert het eten niet, Peter?
Maar al de busmensen lachten voor zich;
Zij wisten immers wel beter.

'k Weet niet wat er in mijn lichaam gebeurt.
'k Krijg immersaan van die schokjes.
'k Moet nu naar huis waar mijn vrouw mij bezeurt.
'k Vrees zo voor stukjes en brokjes.
Maar voor ik thuiskom moet ik door mijn buurt.
Daar slaan de wijven een praatje.
'k Weet als ik ga dat 't geen tien tellen duurt,
Of 't klinkt in koor door het straatje.

IN DE MANESCHIJN

IN DE MANESCHIJN

17

G

't Leven is waard om te leven, als je de liefde maar kent.
 Kindren paaft men met popjes,
 Ouderen zijn met een borrel kontent,
 Jeugd zoekt de jeugd om de liefde,
 Haar lokt de eenzaamheid aan.
 't Maantje dat lonkt maar niet praten kan,
 Mag als getuige staan.

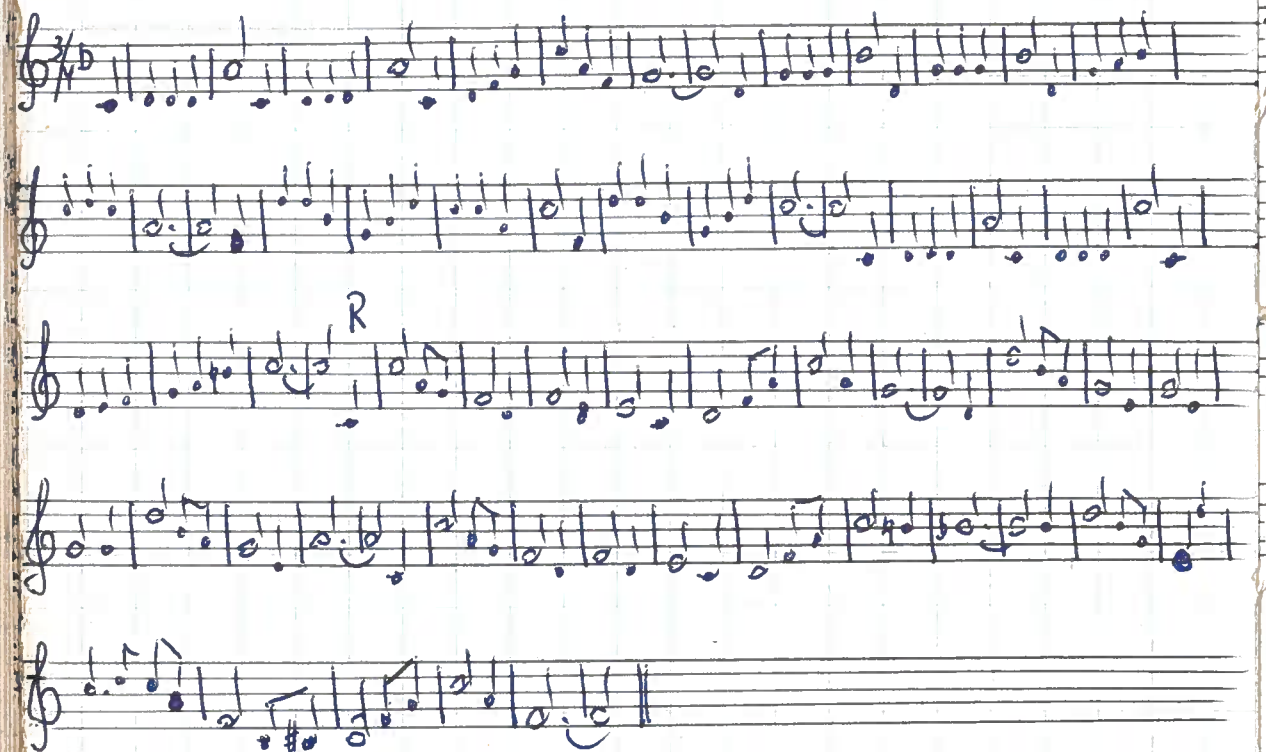
Refr: In de maneschiijn, is 't zo zalig zijn,
 Met een aardig meisje en een kruikje wijn,
 In de maneschiijn smaakt een zoentje fijn,
 Van dat aardig meisje zoeter dan de wijn.

Pietsen en varen is prettig, wandlen fris en gezond.
 Praat je dan kalfjes en koetjes,
 Red je de schijn met een lach om je mond.
 Maar als de avond gaat dalen,
 Zoek je de lomrijkste plek.
 Laat je dan kalfjes en koetjes gaan,
 Heb j'in wat anders trek.

Dansen kan uren bekoren,
 Maar ook de dans sloopt je kracht.
 Zalig is 't later te dromen,
 Ergens in 't groen waar het maantje je wacht,
 Snoep je de room van de liefde,
 Woorden zijn hard en banaal.
 Hoog in de kruin van een beukeboom
 Zingt er de nachtegaal.

Zo in een zaal zit je d'itig
 Schijnbaar van hout of van staal.
 Amper wat liefdegefrazel,
 Soms ook een blik met een wondere taal.
 Maar straks na uren verveling,
 Laat je die deftigheid gaan.
 Draag je dan zelf je programma voor
 Met als publiek: de maan.

IK HOU VAN MIJN DORPJE

IK HOU VAN MIJN DORPJE

(18)

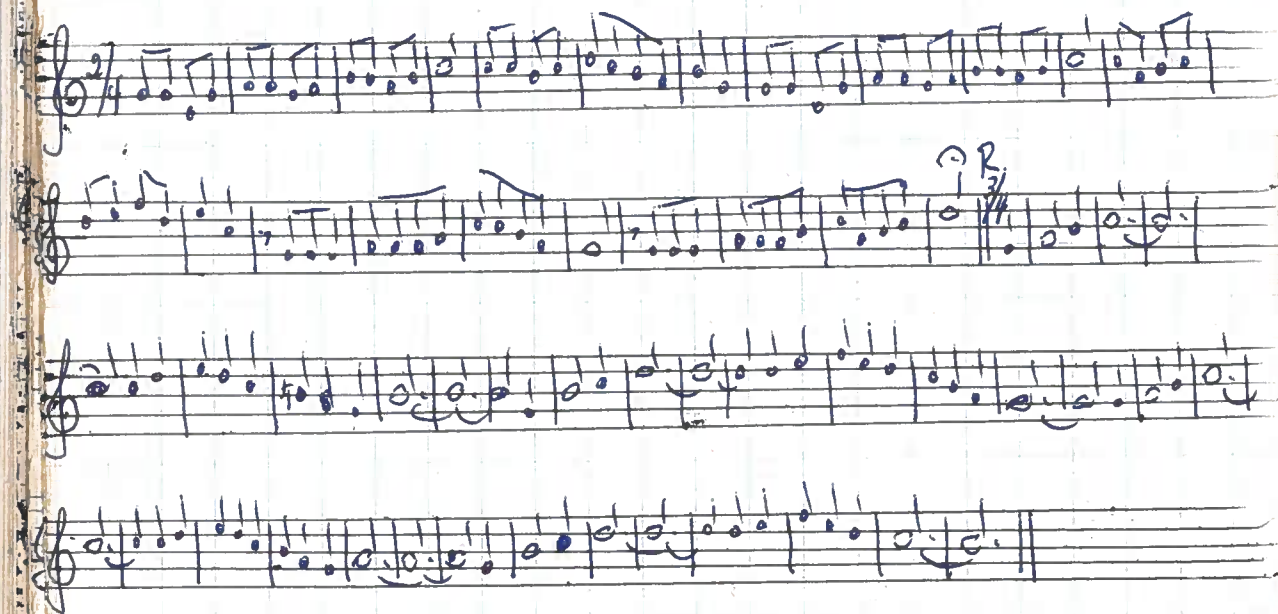
Mijn dorpje is klein, maar ik geer er geen groot, A
't Is 't plekje mij dierbaarst op aard,
Men kent er geen wijn en men eet roggebrood,
Het is er in eenvoud bewaard,
Men ruikt er de geur van het land en het vee
En hoog spant de hemel zo blauw.
Mijn dorpje is klein, maar men leeft er invree,
Daarom ik er zoveel van hou.

Refr: Ik hou van mijn dorpje lief en klein,
Mijn dorpje in Vlaanderland,
De zon is er trouw, de hemel rein,
De vreugd heerst er t'allenkant,
Ik hou van zijn mensen, gul en goed,
En 'k eer er een vriendschapsband.
Dat plekje op aard, waar ieder minzaam groet,
Is mijn dorpje in Vlaanderland.

De huizen zijn laag en het kerkje wordt oud,
De weg slaat er kronkelend doorheen.
Het beekje vloeit traag, met de beemden vertrouwd,
De eik staat er steeds als voorheen.
Het bier is er zwaar en de leute gezond,
Men danst er mazurka op maat.
Elk zegt er het zijn, neemt geen blad voor de mond,
Elk kent er zijn goed en zijn kwaad.

Ik heb er mijn huis en ik kweek er mijn kroost,
Ik spit er mijn tuin om de deugd,
En onder het kruis, waar ook niemand om bloost,
Vindt ieder zijn werk en zijn ~~vege~~ vreugd.
En later, wanneer ook het uur voor me slaat,
Ontvangt mij mijn grond in zijn schoot.
Mijn dorpje zo klein, met zijn lachend-gelaat,
Wilt 'k trouw zijn in leven en dood.

IK BEN PAPA

IK BEN PAPA

19

F

Sedert deze morgen voel ik me zo opgewekt.
't Is alsof 'k de koning in persoon ben.
'k Heb geen sjatiek meer en mijn eetlust is perfect.
Alhoewel ik toch al reedlijk schoon ben.
Maar dat ik prettig ben en fier gelijk een pauw,
Heb ik te danken aan die krachttoer van mijn vrouw.

Refr: Ik ben papa en dat geeft zo'n aardig gevoel.
't Is logika, da'k mijn vadergeluk wat bespoel.
Ik ben papa, er groeit vast een artiest uit mijn zoon.
Want holala, 't is iets buitengewoon.

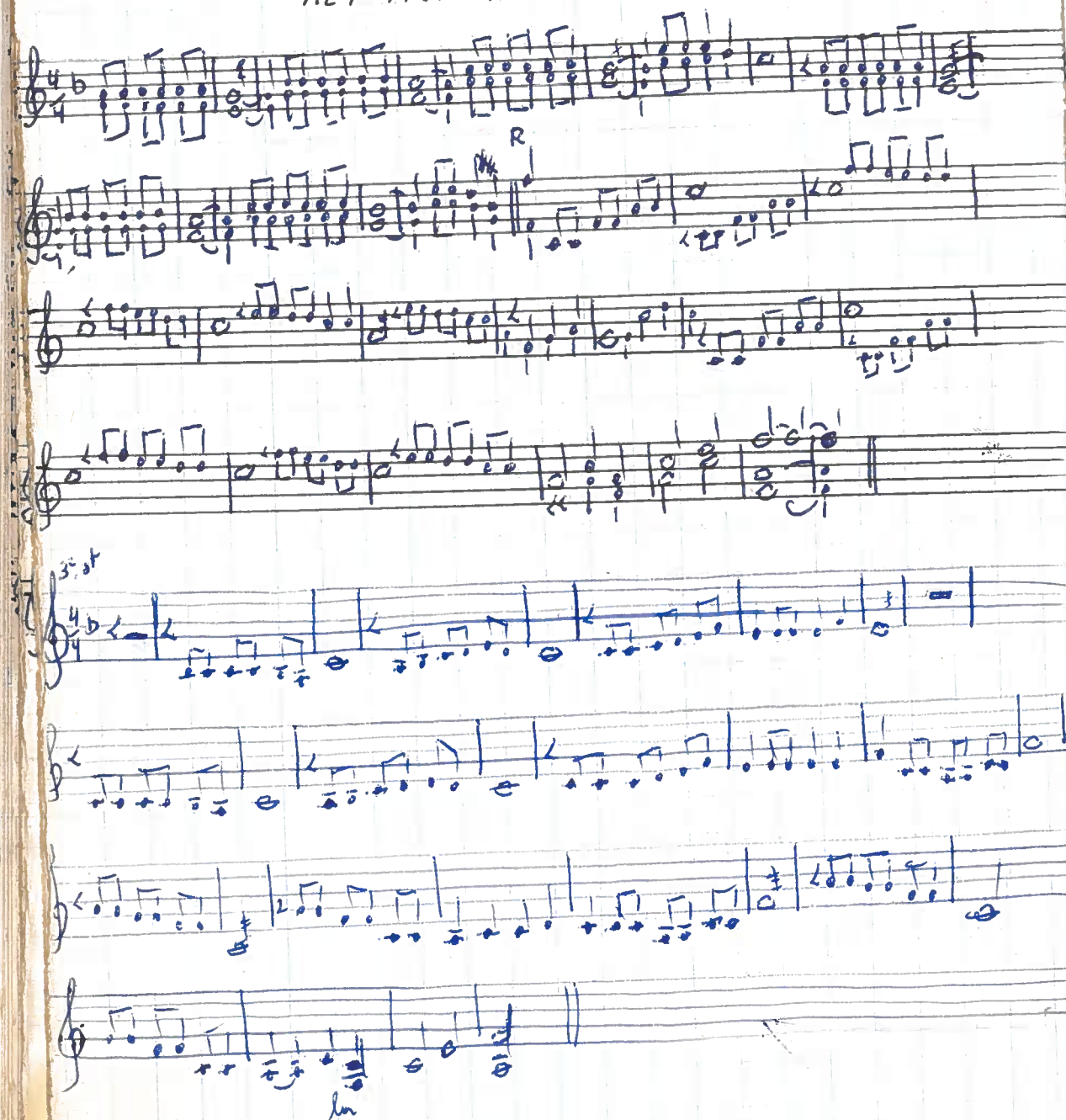
Hij kwam pas ter wereld onder hevig geklaroen,
Of hij had de zuster reeds bewaterd.
'k Nam hem van haar over en ik kon er niets aan doen,
'k Heb me daar eens deugdlijk uitgeschaterd.
Maar toen ik hem weer in zijn wieg gedompeld had,
Stond ik verlegen, heel mijn veest vol chocolat.

'k Weet al wat hij worden zal, waarschijnlijk nen dokter.
Want mijn broer, de slager, is zijn peter.
En mijn schoonmama, die uit de Walen komt daarvoor,
Is een goeie naaister en zijn meter.
En als hij ook van mij een heel klein aardje heeft,
Wordt het een dokter, die voor schurft wat borrels geeft.

Hij weegt al vier kilo, trekt al oogskes naar de non.
Dat is zeker prachtig voor zijn jaren.
Deze morgen greep hij de dokter bij zijn plastron
En mijn schoonmoe bij haar roste haren.
Ge moogt niet weten wat plezier ik daarbij had,
Omda'k in hem een trouwe bondgenoot bezat.

'k Heb het grote nieuws aan vriend en kennis kond gedaan.
Maar je krijgt zo'n dorst van dat vertellen.
'k Dronk mijn kindersuiker en zo ben ik wat belaan.
Andren doen 't voor minder bagatellen.
Zo'n kraambed vind ik toch plezant, ja ja madam,
Ik zou wel willen dat er elke week een kwam.

MET MIJN MANDOLIEN

MET MIJN MANDOLIEN

(20)

A

Als de avondschemer daalt en me 't manelicht bestraalt,
 Wi ik jou een liedje bien op mijn mandolien.
 Als de nachtegale kweelt en de wind in 't lover speelt,
 Innig mij het voorhoofd kust en de wereld rust.

Refr: Tirelorelirelein, 's avonds in de maneschijn.
 Zing ik jou mijn mooisteliel, 'k vergeet je niet.
 Tirelorelirelijn, als de vogels slapen zijn,
 Ik het sterrenleger schouw, reikt mijn hart naar jou.

In de stilte rond me heen, voel ik me zo graag alleen.
 'k Laat de zoetste tonen vlien, uit mijn mandolien.
 Als ik naar je ogen tracht, staar ik in de donkre nacht.
 'k Zie je kijkers zacht en vroom, als een blijde droom.
 'k Zing de mooiste melodij, die God in mijn ziele lei.
 'k Wou dat jij me zo mocht zien, met mijn mandolien.
 'k Roer de snaren stil en zacht in het zakken van de nacht.
 Als het fluistren van je mond, in de avondstond.

Heb ik soms een dag beleefd, die me pijn en weedom geeft.
 Grijp ik, als ik 't niet verdien, naar mijn mandolien.
 'k Stem de snaren naar mijn smart, ^{los ik zijn onwilt hart} in het zakken van de nacht.
 Als het fluistren van je mond in de avonstond.

Maar heeft God mij mild bedeed, heeft Hij wonden soms geheel
 Stuur ik Hem mijn dank nadien, op mijn mandolien.
 En terwijl de schemer daalt, door de nacht mijn ziele dwaalt
 Weet ik niemand meer dan jij, eeuwig aan mijn zij.

MOEDERTJE, GEEF MIJ UW ZEGEN

MOEDERTJE, GEEF MIJ UW ZEGEN

21

A

Het uur van het afscheid is spoedig nabij,
In maanden zal ik u niet meer zien.
Mijn leven was steeds nu van zorgen nog vrij,
Maar dan is het anders, misschien.
Ik ben nu nog jong en de zee lokt mij aan.
'k Wil varen naar West en naar oost.
Maar zonder uw zegen kan ik toch niet gaan.
Hij is in gevaar mij een troost.

Refr: Moedertje, geef mij uw zegen;
Als we straks scheiden gaan,
Ver van u voeren mijn wegen,
Zal ik alleen moeten staan.
'k Zal aan dit uur blijven denken,
Klopt mij het hart droef of blij.
Dat zal mij vreugde steeds schenken,
Moedertje, zegen mij.

Kom droog nu uw traantjes en houd u maar taai,
Het doet mij hierbinnen zo zeer.
Al is 't in uw huisje nu somtijds wat saai,
Toch schrijf ik geregeld u weer.
Dan gaan ook de maanden weer spoedig voorbij.
Dan keer ik terug met mijn loon.
Dan ben je zo trots, dan verwacht je zo blij,
Uw jongen, uw enige zoon.

En kom ik weer thuis, o dan blijf ik u trouw.
Dan leven we saam ongestoord.
Want gij zijt mijn moedertje, waar 'k zo van hou.
Dat zweer ik u nu op mijn woord.
Dan zijn we weer samen, voorgoed bij de haard,
Dan lees ik u voor uit de krant,
Geen plekje op aarde is mij zoveel waard
Aan trouwe en innige band.

DE S'ENFOUTIST

DE S'ENFOUTIST

22

G

Ik ben een Vlaamse jongen, serieus maar optimist.
Op sommige ogenblikken een echte s' enfoutist.
Ik hou niet van die zever lijk liefd' en romantiek.
IK veeg mijn lompe voeten aan sport en politiek.
De wereld en zijn regels gaan mij geen sprotje aan.
En 'k Zal nog voor geen brandkast naar d'expositie gaan.

'k Vind al die stommititeiten t' onnozel en te flauw.
'k Heb slechts één enkle liefde, die blijf ik eeuwig trouw.

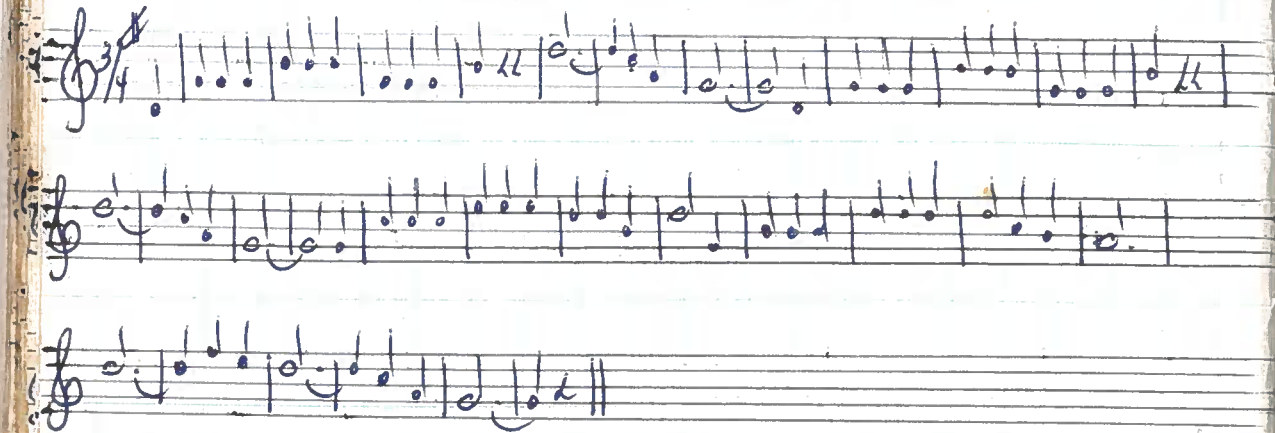
Refr: Als ik mijn duiven maar melken kan,
Ben ik een blij en gelukkig man.
Als ik mijn duiven maar melken kan,
Kom, kom, kom, kom, vroeg en laat.
'k Neem er 't profijt en de vreugde van.
Zo is het leven niet kwaad. (bis)

D'Uno en de Nato en d' Europese markt
Zijn dat zo'n wondre dingen? Ik vind ze niets apart,
Kijk, g'hebt daar nu die sneeuwmens op d' Hymalayaberg.
Daar wordt zo van geschreven, is dat nu toch zo erg?
En dan van die minister, hoe heet hij weer? Collard.
Mij laat dat onverschillig, 'k heb daar geen goesting naar.
Dat alles weeral opslaat laat mij siberisch koud.
Ik zet alleen mijn zinnen op iets waar ik van houd.

Grace Kelly en haar baby zijn doodgewoon voor mij
En Margaret van England? Niet meer dan ik of gij.
Het kan me al niet schelen dat men een toren bouwt.
Of dat de prins van Spanje met een actrice trouwt.
Ik laat de Russen dreigen, ik laat het bier opslaan.
Ik laat de schotels vliegen, wat trek ik me dat aan.
Dat de regering link is of dat De bruyne wint,
't Zijn al zo'n flauwe dingen, waar 'k geen plezier in vind.

De Marsbewoners komen? 't Is goed, ik laat ze doen.
Gij vloekt die natte zomer? Ik niet, voor geen miljoen.
De fiskus perst mij ledig, ik, ~~laat~~ hem maar begaan.
Dat mijn patatten rotten, wat trek ik mij dat aan.
Vind ik geen kolleknopken, of is mijn baard te lang,
Of staat mijn tuin vol onkruid, dat is van geen belang.
Dat men 'n atoombom afwerpt of een raket afschiet,
'k Verzet daarvoor geen stapje, het intressert mij niet.

HOU JOEPIE

HOU JOEPIE

23

G

Waar vindt men lijk t' Haaltert nog wegen zo slecht!
Hoe kwam Sellejef in de vijver terecht?
Waarom is de Kerkstraat zo mooi geplaveid?
Waarom wordt de Nieuwstraat ook zo niet geleid?

In Haaltert wil iedereen een sjieke voituur.
Ze rijden direct maar aan honderd per uur.
Men komt er naar kijken van wijd en naar zij.
Wanneer dokter Mylaert eens stillekens rijdt.

Rechtover de kerk stond een bouwvallig kot.
Het werd een kasteel, 't is verdjuust gene krot.
Nu zijn dokter Goossens zijn wensen vervuld.
Wie helpt nu de sukkelaar weer uit de schuld?

Grazziano de bokser en wereldkampioen.
Die vraagt om zijn huwelijk ongeldig te doen.
De reden waarom hij het afstappen zou,
Is dat hij te veel slagen krijgt van zijn vrouw.

Een tand trekken is nu nog slechts kinderspel.
Toch is dat in Rusland nog geen bagatel.
Daar hoeft men het immers door 't neusgat te doen.
Omdat er geen mens durft zijn mond opendoen.

In 't Herenthout komt er een sportstadion.
Ik weet het uit goede betrouwbare bron.
Maar eerst moeten de wegen gemaakt, dat is klaar.
Dan wachten we zeker nog zeventig jaar.

Binnen enkele jaren is Haaltert een stad.
Met sjieke boulevards en openbaar bad.
Bekijk maar het schoenmagazijn van Mally,
Bekijk maar de cinema van Boeykens Remi.

De jaarmarkt van Haaltert is wereldberoemd.
Maar wat er blijft liggen dat wordt niet genoemd.
Daarom heeft het schepencollege beslist:
Terdood met de koe, die nog kakt off nog pist.

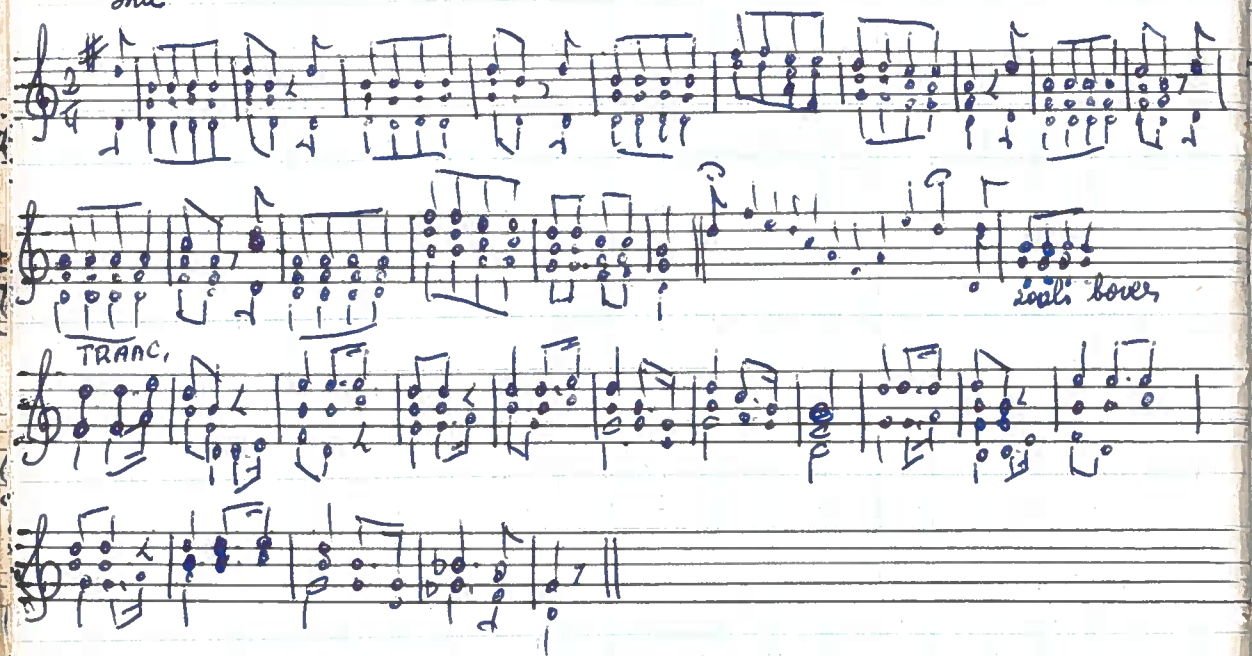
Het Klokje van Haaltert bestaat zeven jaar.
Het jaar van discretie, zo leert men, nietwaar.
Het heeft zijn verstand en het houdt zijn fatsoen.
Het kan van nuaf ook al zondekens doen.

Waar is 't Vlaamse kermis lijk in de Warand.
Waar krijgt men de sjiekste processie van 't land
Waar wordt er zo geren een pint omgekeerd.

Waar zijn d'ouderpartous gemotoriseerd?

BELLA ESPANJA

Snel

BELLA ESPANJA

(24) C.G.F.M.A

Refr: Wij komen van Ispanja, het land van de oranja,
Het land van de gitaros en de mondharmonika.
Wij zagen er Dolores en veel toreadores,
We vaarden op de Ebro en de golf van Bikaja,

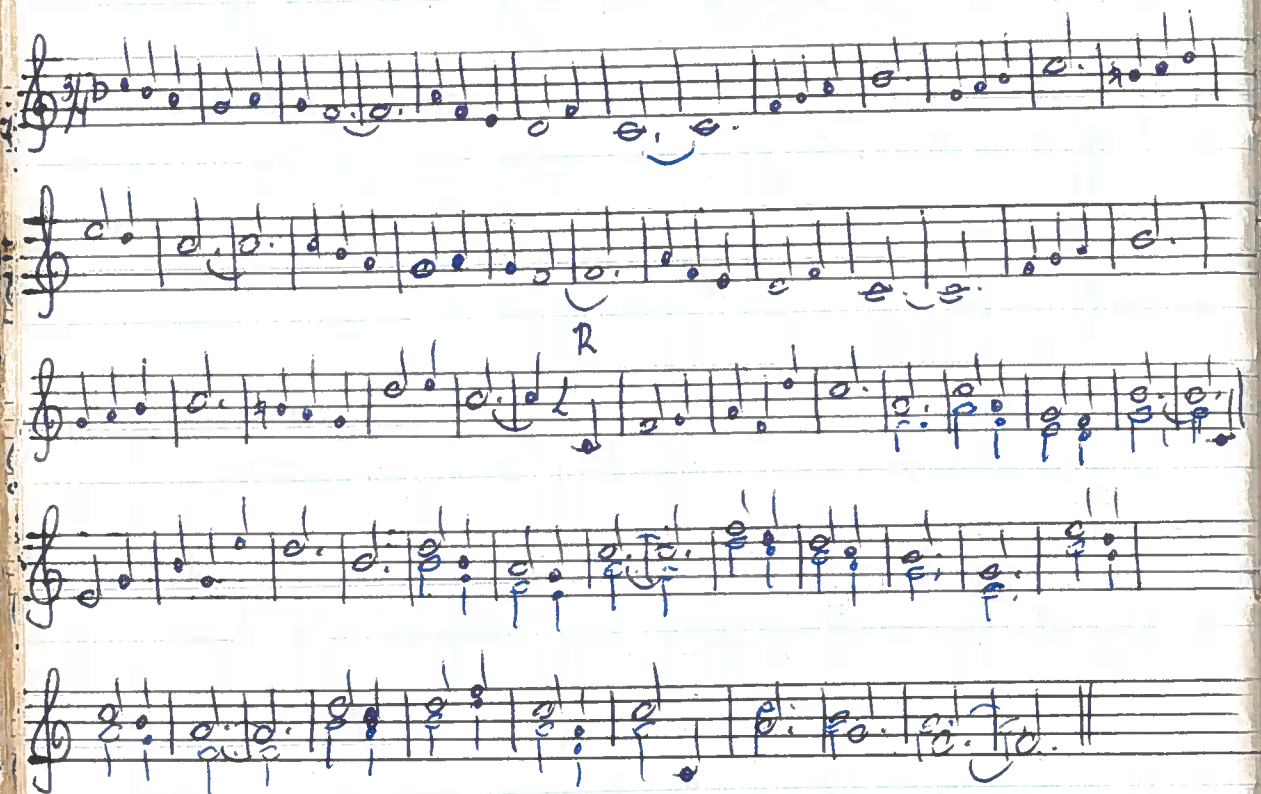
Bella Ispanja, landos van Sanja,
In zonnestralos ligt gij als een bruid.
Land van de stieros en lekkere bieros,
Van blanke mensos met ~~zachte~~ ^{donkere} huid.

Mooi zijn de mokkes met lange rokkes,
Warmos van bloedos in liefdos en dans.
Zwart zijn de haros, zacht de gebaros,
Donkra de ogos met felle glans,

En de apacha met hun moustacha,
Vechten voor wijvos met mes in de vuist.
Of spelen tango op mooie banjo,
Onder het venstra waar 't meisje huist.

Bruin zijn de knapos, als kleine apos.
Spelen op stratos met mes en poignard.
Rijden te paardos, vurig van aardos,
Kamos en strijdos in groot gevaar.

De signorita, maakt patafrita
En schenkt de wijnos, die rood is als bloed.
O bella vola, dans nog een polka,
Dans nog een pola met zuidergloed.

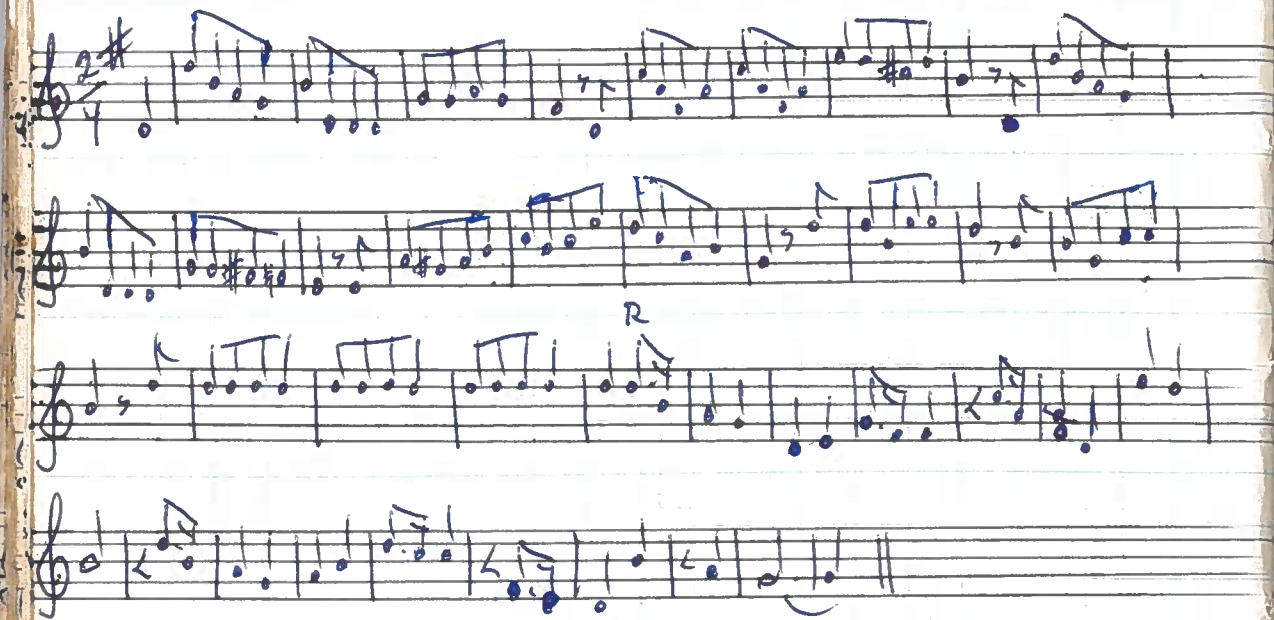
't Dorp aan de Klokbeekboorden,
 Waar eens mijn wiegje stond,
 Draag ik zo nauw, in sterke trouw,
 Draag ik zo nauw aan 't hart.
 Meer dan vreemde oorden,
 Is mij zijn Vlaamse grond,
 Zonnig en blij, blijft Haaltert mij,
 't Dierbaarste op dees aard.

Refr: Het klinkt langs veld en langs dreven,
 Haaltert Bovenal,
 Het straalt uit kunstenaarsleven,
 Haaltert bovenal.
 Plekje mij op aarde dierbaar als een schrijn,
 Nergens kan er liever oord dan Haaltert zijn.

Waar eens de Walput droomde,
 Waar nog de Klokbeek vloeit.
 In bos en beemd, in veld en wei,
 Heb ik als kind gestoeid.
 Nergens schijnt milder zonne,
 Spant er de lucht zo blauw,
 Dan over 't land, weelderig en goed,
 Waar ik zoveel van hou.

Waar Vlaamse liedren klinken,
 Gul en uit volle long.
 Waar ook de kunst wrocht er haar plaats,
 Waar koster Jooris zong.
 Spreken zoveel kapellen
 Van vroom en diep geloof,
 Waar men vertelt bij pot en pint
 En 's avonds bij de stoof.

Waar ook mijn lot mag leiden,
 Is het de wereld rond!
 Blijf ik steeds trouw, wat ook gebeurt,
 Aan mijn mijn geboortegrond.
 'k Wil voor geen zeestrand ruilen,
 Noch voor het bergenland.
 Hier staat mijn ~~mijn~~ huis, hier speelt mijn kroost,
 Haaltert, mijn dierbaar pand,

In Haaltert rijdt de vuilniskar aan honderd in het uur.
 De vuilbak vindt ge later in de hof van de geuur.
 Bij ons verkoopt men lekker bier; van 't flesje of van 't vat.
 Een echte volbloed Haaltenaar krijgt men zo gauw niet zat.
 En menig Haalterts jong zingt lijk zijn oudje zong.
 Maar 't zijn toch al geen droge levers lijk Pakes Leon.

Ook Haaltert heeft het hoog bezoek van 't dievenvolk gehad.
 Ze kropen door het keldervenster of door het moezegat.
 Zes plaatsen werden op één nacht met hun bezoek vereerd.
 En bij Kapet werd op een keer de voordeur weggescheurd.
 Ze maakten nooit geluid, geld was hun eenige buit.
 Maar waar z'er kans toe zagen zopen z'al de eiers uit.

Wie niet van Haaltert houden moet, die is van Haaltert niet.
 De zonne schijnt er dag en nacht, men maakt er geen verdriet.
 En komt er ook eens narigheid, men stapt er over heen.
 Men zegt: lijk God de dagen geeft, zo gaan we er doorheen.
 De kermis brengt er lol, de potters slaan op hol.
 Op d'Hoogstradat ziet men Sellejef op zwier met Petje Krol.

Het land van Aalst, de mooie streek, de wereld rond gekend,
 Telt onder vele dorpen ook de roem van 't continent.
 Want als men van d' Ajuinenstad naar Geraardsbergen vaart,
 Dan komt men aan een plaatsje waar een slanke toren staat.
 Het bier smaakt er zo fijn, het is er goed te zijn,
 De doppers liggen 's zomers zwetend in de zonneschijn.

Refr: En in Haaltert wonen wij zo goed.

't Is er leutig, 't is er fijn.

Al wie niet van Haaltert houden ~~kan~~ moet,
 Kan van Haaltert niet zijn.

In Haaltert is een vrijdagmarkt en 't gaat er steeds okee.
 Geleid door ons champetters, door Kamiel en door Aimé.
 Wie kent er de Warande niet, waarin tot ieders pret,
 De Vlaamse Kermis ieder jaar de streek op stelten zet,
 Daar raakt men in zijn vuur, trakteert men zijn geuur,
 Daar dansen alle helpers op de maat van Fortens Tuur.

Ook Haaltert heeft zijn voetbalclub, Vervoort staat aan de kop.
 Ze telt onder haar sjotters kampioenen in de dop.
 De duivenbond is wijd bekend, 't lokaal is bij Valeer.
 En de fanfare prospereert en groeit steeds meer en meer.
 Men blaast van de re mi, men draagt er een kepi.
 En als men uitgaat ziet g'als member Felissens Henri.

De naaikring wordt in Haaltert door elkeen gerespecteerd.
 Daar wordt gewerkt met naald en draad en ook veel gekommeerd.
 Wat er bij ons gebeuren mag, daar brengt men kommentaar.
 Men kent vooraf de levensloop van ieder trouwend paar.
 Haar kleed dat viel nog mee, maar zo een décolleté!
 Zijn broek was veel te kort en hij droeg rode kousen, hé

In Haaltert klinkt de donderdag de wekroep van Chassez.
 Hé, goeie stovis, kabeljauw en bakvis, bon marché.
 Staaf Kaad blaast met zijn kremkesfluit onz' oren bijna doof.
 En Roekes Frans voert met zijn kar de melk tot op ons stoof.
 Met veel lawijt en zwier, komt Krollebert met bier.
 De duurste boter, maar de beste, koopt men elke week bij Pier.

Elk g'hucht van Haaltert heeft zijn typen, nu of vroeger tijd.
 Door elk gekend en dragers van de populariteit.
 De Houtmarkt had zijn Pieneken en nu nog Smeyers Wie.
 En Ede vroeger zijn Tamboer, nu Sjerre en Louis.
 De Keiberg roemde zo, vroeger zijn Petjes Do.
 Op 't Dorp spreekt men van Dokken, en vooral Sjale Frisko.

S: We staan hier op de kerremis om 'n centje te verdienen.
 C: Ge koopt een kreemke van 5 fr, wij zullen u goed bedienen.
 SC: Ge kent ons wel, we zijn beroemd in heel het Vlaamse land.
 Al zijn we wij van Haaltert niet, we vinden 'thier pezant.

Refr:

C: Ik ben Chassez ha ha S: Ik ben Staaf Kaad ha ha
 CS: We zijn gekweekt met potje kaad en droge haring
 C: Ik ben Chassez ha ha S: Ik ben Staaf Kaad ha ha
 CS: Ons marchandies geeft ons op tijd een goeie smering
 C: Ik ben S: Ik ben ...
 CS: Wij hebben vis en kaad van eerste kwaliteit
 C: Ik ben S: Ik ben
 CS: Maar menig keer zijn w'op toernee ons centen kwijt

S: Ik woon op 't dorp, ge weet het wel, d'affaire groeit en wast er.

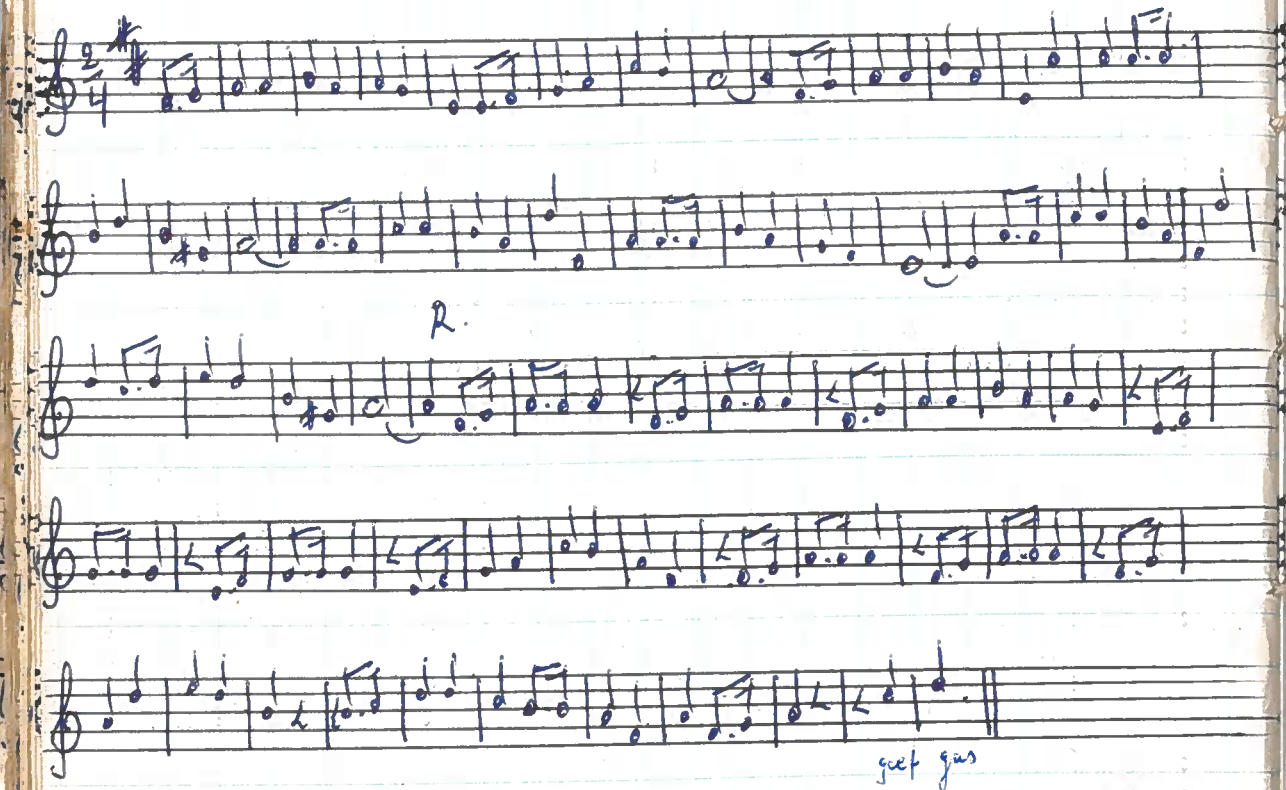
Ik lever vis en groenten aan 'meneer de onderpaster.
 Ik heb een goeie kameraad; Chassez die g'hier ziet staan.
 Al heeft hij mij met zijne kreem concurrentie aangedaan.

C: Ieder die naar de Ekent komt stapt bij Chassez eens binne.
 Hij vindt er zulke grote keus, hij weet niet wat beginner.
 Ne crème la glace of ne frisko, hij kan er ook wat zien.
 Waarmee da 'k alles fabrikeer, 'n Amerikaans machien.

S: Wij hebben alle twee een vrouw,
 C: Die schriklijk nig kan spreken.
 S: En ons Hortense kan dat goed,
 C: Ons Jeanne kent de streken.
 S: Terwijl ze thuis commerce doen,
 C: Trekken wij op toernee.
 S: Wij houden niet van stille staan,
 C: Tenzij aan ne café.

S: Ik maak de beste kreem van 't land,
 C: De mijne is nog beter.
 S: 'k Verkoop de haring per kilo,
 C: En ik per kubiek meter.
 S: 'k Maak lekkere fritten in mijn kraam,
 C: 't Is effenaf schoon om zien.
 S: Ik maak de kreem per electrick.
 C: En ik met mijn machien.

GEEF MAAR GAS

Alles kan wel tienmaal sneller gaan,
 Nu de motor alles doet.
 Zelfs de priesters is het toegestaan,
 Als men d'hoogtij dragen moet.
 Is St Pieterspenning aan de beurt,
 Staat de bromfiets kant en klaar,
 Nog wat naft erbij en goedgekeurd,
 En ze roepen tot elkaar.

Geef maar gas

28

G

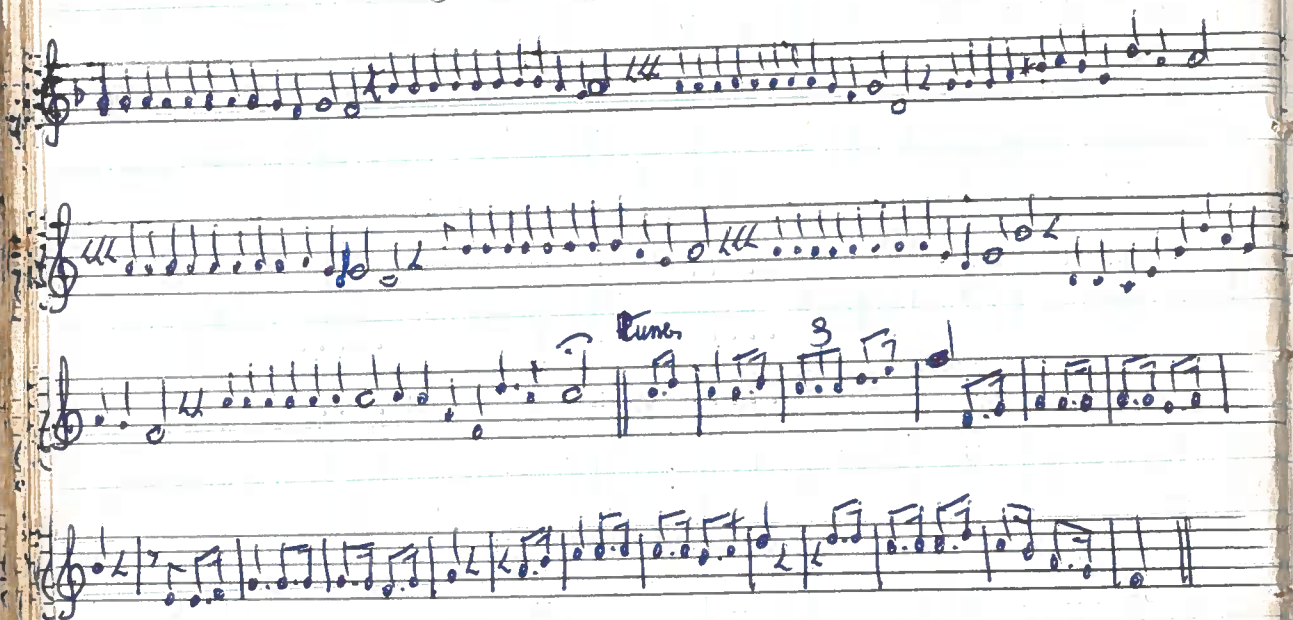
Wie ter dage nog geen auto heeft,
 Is beslist niet van zijn tijd.
 Ook wie voorkeur aan de moto geeft,
 Zegt: o wat een zaligheid.
 Als een paar per auto wandlen rijdt
 Met z'n beidjes knus van voor,
 Heeft hij vast rond haar zijn arm geleid
 En ze fluistert hem in 't oor.

Refr: Geef maar gas..... geef maar gas.....
 Laat de mensen maar staan morren.
 Geef maar gas.... geef maar gas
 Zalig is 't door 't land te snorren.
 Geef maar gas..... geef maar gas.....
 Anders komt ge niet op tijd.
 Laat de teugels los van uw ronkend ros.
 Geef maar gas...

Haaltert telt nu auto's bij de vleet.
 En chauffeurs met wereldfaam.
 Motorfietsers meer dan iemand weet,
 Felle durvers en bekwaam.
 Als Vervoort soms naar de voetbal moet,
 Per voituur met tien of elf.
 Kruipt de snelheidsgoesting in zijn bloed,
 En hij fluistert in zichzelf.

In Van Liedekerk zijn Oldsmobile
 Voelt men niets van put of steen.
 Meer dan veertig deugt niet, zegt Cyriel,
 Zo rijdt ik naar d' Hoge Veen.
 Als hij met madam naar Brussel moet,
 Neemt ze Bie er ook maar bij.
 En ze vragen lief of zagen zoet
 En ze stoempen in zij'n zij.

Als er iets in de fanfare scheelt,
 Als een muzikant niet komt.
 Als de bank niet meer genoeg floreert,
 Als een klant wat lastig broemt.
 Grijpt Arthur gauw naar zijn motorfiets.
 Zijn gezicht straalt fel en blij.
 En de knapen roepen langs de straat,
 En de koeien in de wei.

Maar een euster riep gezayd: wij zyn hier nog alles maayd.
 Oore. Hier zyn alles, maar onty is dit huis
 ooi. Vlieg maar talst er ^{plek} ~~rust~~ in ons moederhuis

3/

Ooievaars zyn echter rare vogels
 Brengen soms een beby ongeraayd.
 En waar men er echer in doen willen
 Zyn de echter nooit niet opgedaayd.
 Wie, ze hebben weer een eindje verder
 Over den Brillstraat huisenry
 Landen ze met uitgeheete polen
 Op de oude schuur van onze pastory
 Maar de pastoor riep kardaat:
 Ik Ben nog steeds voor 't eelibant.

Ooievaars...
 Prietles leen, zonder vrouw en kin
 Ooievaars...
 Ma 't concubie mag je kenen naar
 dit huis

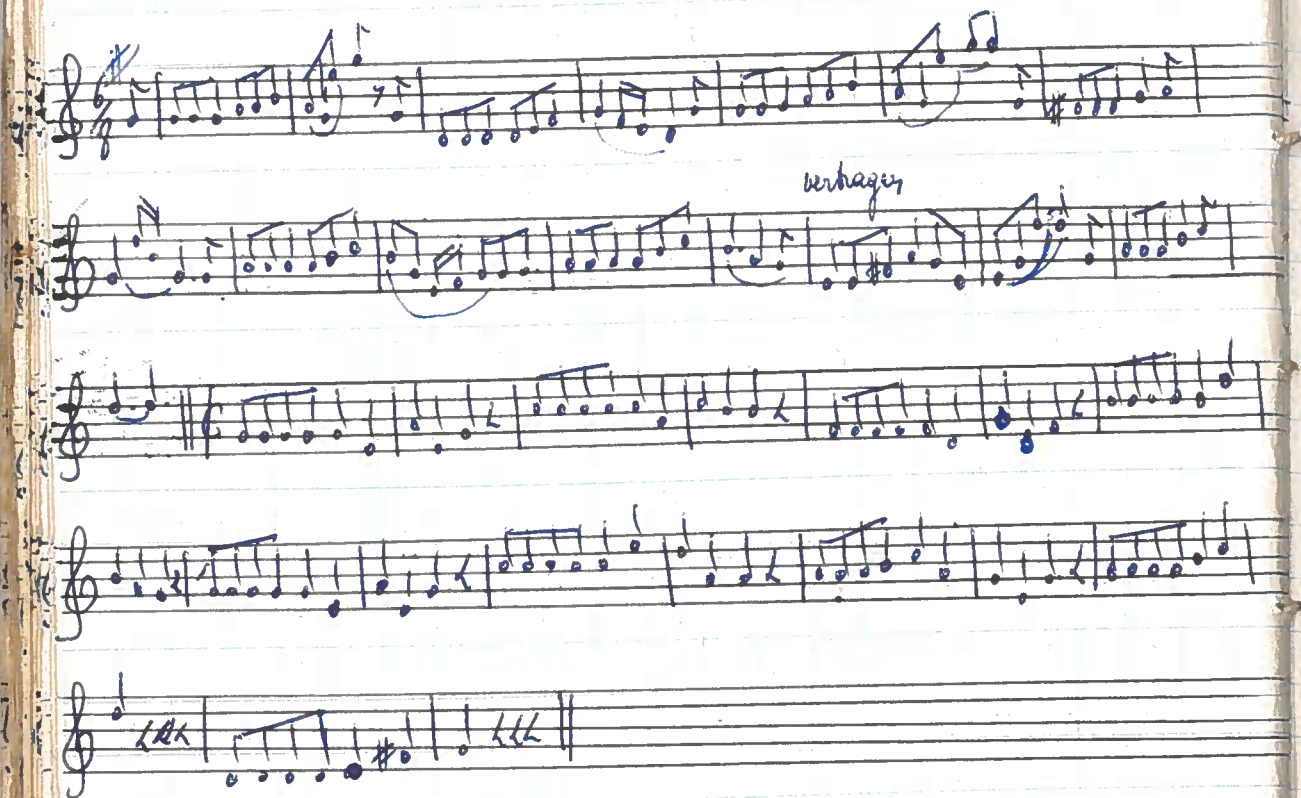
1/ Op een zondag, vorig jaar, koert na de hoogmis,
 Gebeurde in de Brillstraat weer iets wonderbaars.
 Op het hoge dak van 't huis van onze koster,
 S Daalden statig uit de lucht twee ooievaars.
 Al het volk dat van de mis naar huistoe keerde,
 Keek stom verbaasd de leveranciers van baby's aan.
 Monklend stonden de geburen stil te grijnzen.
 's Koster's naam is niet meer van de tong gegaan.
 Maar een vrouwtje, 't spotten moe,
 Riep de slanke vogels toe:

Refr: Ooievaars, lepelaars, ge zijt abuis!
 Er is geen vrouw, dus geen moeder in dit huis!
 Ooievaars, lepelaars, ge zijt abuis!
 Als de koster komt on is 't voor u niet pluis!

2/ Gekke praatjes deden onder 't volk de monde,
 't Was voor 't vrouwvolk weer een gunstig werkterrein.
 Iemand zei met overtuiging dat de vogels
 Zeker weer bij Roger Roelants moesten zijn.
 Maar de vogels stoorden zich niet om die praatjes,
 Schudden slechts hun lange snavel heen en weer.
 Sloegen plots hun vleugels uit en even verder
 Streken zij op 't hoge dak van 't klooster heer.
 Maar het vrouwtje riep alweer,
 Verontwaardigd deze keer.

Ooievaars, lepelaars, ge zijt abuis!
 Er is geen man, dus geen vader in dit huis!
 Ooievaars, lepelaars, ge zijt abuis!
 Vlieg maar voort een eindje verder naar de Meis!

4/ Maar wie kent 't gelien van dese vogels?
 Waarom dies we ze op 't onverwachts?
 En hoe weten ze de juiste plaats te vinden
 En misvliegen ze zich niet des nachts.
 Meer, we zullen nooit 't gelien der vogels raden
 Want zonder dat iemand er erg in zag
 Landden ze ^{weer} op 't forentje van de made
 Waar alles is middagrust te roper lag

Het beeldje stond klaar in de kerke,
 Het beeld van de nieuwe kapel.
 Daar komt er een katje geslopen,
 Graatmager en rost van vel.
 Het sluipt voor het wachtende beeldje.
 Groet minzaam 't Lievevrouwtje erbij.
 Maar reeds heeft de zwisj het gedreven,
 Eruit langs de sacristij.

Heb je soms een roste kat gezien?
 't Is het katje van de Kattestraat,
 'n Beestje van ten hoogst een week of tien.
 't Is het katje van de Kattestraat!
 't Is geen prachtig exemplaar, wellicht,
 't Katje van de Katte-Kattestraat.
 Maar het heeft een wondre daad verricht,
 't Katje van de Kattestraat. (bis)

's Namiddags met vlag en fanfaren
 Wordt 't beeld ter bestemming gebracht.
 Het vrouwengild stapt er voltallig,
 Alom zijn de huizen bevlagd.
 Maar 't regent en regent bij tuiten,
 Het regent ook bij de kapel.
 Geen weer om een kat door te jagen,
 Maar 't katje dat was er wel.

'KEN MAG NIET VAN ONS MOE

(31) F
'K EN MAG NIET VAN ONS MOE

'k Zou zo geren duiven houden
En verzorgen alle dagen.
Want ge weet dat 'k dat geren doe,
Maar 'k en mag niet van ons moe. (bis)

'k Zou zo geren een kreemken kopen
En van tijd tot tijd eens barrevoets lopen.
Want ge weet dat 'k dat geren doe.

'k Zit zo geren op de paardemolen.
'k Zou zo geren met de marbels spelen.
~~'s~~ Morgens vroeg tot 's avonds toe.

'k Zou zo geren met Marieke vrijen,
'k Zou toch zo gelukkig zijn.
Met een beesken af en toe.

'k Vroeg ons va: mag 'k de hond versmoren,
Om ne keer dat janken 't horen.
Maar ons va zei ba noch boe.

'k Zou zo geren een zwembroek hebben
Om op de steenweg te gaan zwemmen.
Want ge weet dat 'k dat geren doe.

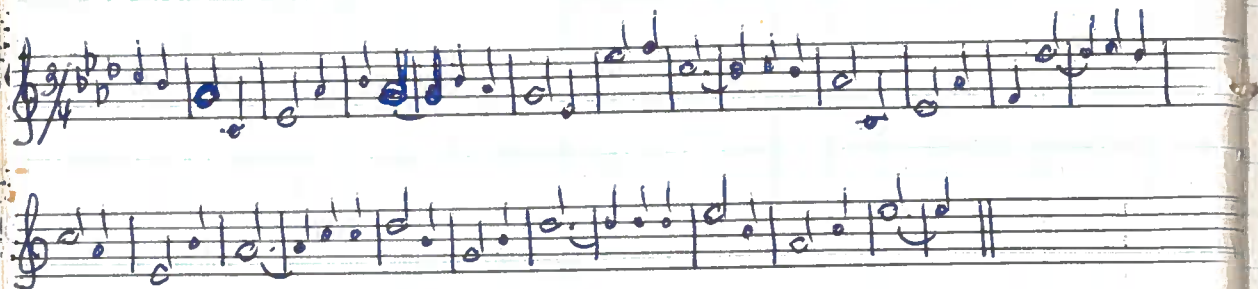
'k Heb mijn lief een brief geschreven,
Dat 'k haar geren een bees zou geven.
Want ik weet al waar en hoe.

'k Heb dan ook de brief geschreven,
't Meisje had daar niksen tegen.
En ze vroeg ne rendez-vous.

'k Schreef haar weer om haar te zeggen,
Hoe dat ze 't aan boord moest leggen.
Op de meers achter ons koe.
Maar ge 'n gaat niet, zei ons moe.

'k Ben verliefd tot over d' oren.
'k Zou me van verdriet versmoren.
Maar ge weet dat 'k dat niet doe.
Daarbij: 'k en mag niet van ons moe.

JODELLIED

JODELLIED

32

A

Over bergen, over dalen,
Klinkt mijn stralend jodel lied.
Verre rots en kloof herhalen
Wat mijn stem ten hemel schiet,
En de wind voert langs 't ravijn
Van mijn jodel het refrein.

Als de dag ten oost gaat klaren,
Klim ik naar de bergentop.
Met de morgendauw in d' haren,
Klauter ik de flanken op.
En op d' hoogte naar mijn zin,
Schiets mijn lied de wolken in.

'k Voel me op de hoogste kruin
Als een ranke vogel vrij.
'k Wil ze voor geen rijkdom ruilen,
Op de bergen ben ik vrij.
'k Kniel voor God hier neer en bied
Hem als dank mijn jodel lied.

W' HEBBEN 'T MILJOENTJE

W' HEBBEN 'T MILJOENTJE

33

A: Ge krijgt in 't leven maar één keer 't geluk aan uwe zij.
 B: Het brengt u helemaal in de war en maakt u hemelsblij.
 A: Kijk nu wat ons ten dele valt: het lot van een miljoen.
 B: Het valt alleen nog te bezien wat we daarmee gaan doen.

Refr:

W' hebben 't miljoentje beet, zonder dat 't iemand weet
 Laat ze maar rollen, laat ze maar vliegen.
 W' hebben 't miljoentje beet, hé
 W' hebben 't miljoentje beet, zonder dat 't iemand weet.
 Laat ze maar rollen, laat ze maar vliegen.
 W' hebben 't miljoentje beet.

Ik koop vooreerst een luxvoiture,
 Dat past bij onze stand.
 Het mooiste pak is niet te duur.
 Ik eet in 't restaurant.
 Wij vieren alle dagen feest
 En elk viert met ons mee.
 Des winters wonen w' in de stad,
 Des zomers aan de zee.

Wij gaan naar Rome en Parijs,
 Naar Monaco en Spa.
 Wij doen een tochtje naar Japan
 Of naar Amerika.
 Wij vliegen door de wijde lucht,
 Bevaren d' oceaen.
 En als er nog wat overschiet,
 Vliegen we naar de maan.